

Bruxelles, den 5. december 2025
(OR. en)

16521/25

Interinstitutionel sag:
2025/0059(COD)

MIGR 464
JAI 1871
COMIX 437
RELEX 1642
CODEC 2047
NO
LI
CH
IS

NOTE

---

fra:	formandskabet
til:	Rådet

Komm. dok. nr.:	6917/1/25 REV 1; 6917/1/25 ADD 1; 6917/2/25 ADD 2
-----------------	---

Vedr.:	Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om et fælles system for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold i Unionen og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF, Rådets direktiv 2001/40/EF og Rådets afgørelse 2004/191/EF – Generel indstilling
--------	--

Hermed følger til delegationerne formandskabets kompromistekst til ovennævnte forslag som forberedelse til samlingen i Rådet for Retlige og Indre Anliggender (RIA-Rådet) den 8.-9. december 2025. Tilføjelser i forhold til Kommissionens forslag står med *fed og kursiv* og slettet tekst er markeret med [...].

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om et fælles system for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold i Unionen og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF, Rådets direktiv 2001/40/EF og Rådets afgørelse 2004/191/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 79, stk. 2, litra c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

---

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Som et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bør Unionen have en fælles politik for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere uden ret til ophold i Unionen. En effektiv tilbagesendelsespolitik udgør et centralt element i et troværdigt migrationsstyringssystem.
- (2) Denne forordning etablerer et fælles system for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere [...] **med ulovligt ophold** i [...] **medlemsstaterne** på grundlag af en fælles procedure for tilbagesendelse [...], **de forpligtelser, der påhviler tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, et sæt værktøjer til** forvaltning [...] af **effektive tilbagesendelser, herunder foranstaltninger, der tilskynder til tilbagesendelse** og samarbejde [...] mellem medlemsstaterne.
- (3) For at bidrage til gennemførelsen af den samlede tilgang, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351³, bør der indføres et fælles system for effektiv forvaltning af tilbagesendelsen af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold. Dette **fælles** system bør baseres på en integreret politikudformning for at sikre sammenhæng og effektivitet i de tiltag og foranstaltninger, som Unionen og dens medlemsstater træffer inden for deres respektive beføjelser.
- (4) Det Europæiske Råd har konsekvent understreget betydningen af en beslutsom indsats på alle niveauer for at lette, øge og fremskynde tilbagesendelser fra Den Europæiske Union. Det Europæiske Råd opfordrede i oktober 2024 Kommissionen til hurtigst muligt at fremsætte et nyt lovgivningsforslag.

---

³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (EUT L 222 af 22.5.2024, s. 1).

- (5) I de strategiske retningslinjer for den lovgivningsmæssige og operationelle programudformning inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der blev vedtaget af Rådet (retlige og indre anliggender) den 12. december 2024, mindes der om, at en vellykket tilbagesendelsespolitik er en af grundpillerne i et omfattende og troværdigt asyl- og migrationssystem i Unionen. Med henblik herpå opfordres der i de strategiske retningslinjer til at udvikle og gennemføre en mere assertiv og samlet tilgang til tilbagesendelser ved hurtigst muligt at opgradere den retlige ramme.
- (6) En effektiv tilbagesendelsespolitik bør sikre sammenhæng med pagten om migration og asyl og fremme dens integritet samt bidrage til forvaltningen af ulovlig immigration til Unionen og [...] **til forebyggelsen af**, at tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold foretager uautoriserede bevægelser mellem medlemsstaterne, [...] samtidig med at de grundlæggende rettigheder respekteres.

- (7) Unionen og medlemsstaterne har øget indsatsen for at gøre tilbagesendelsespolitikkerne mere effektive. På trods af denne indsats svarer den eksisterende retlige ramme, der består af Rådets direktiv 2001/40/EF⁴ og direktiv 2008/115/EF⁵, ikke længere til behovene i Unionens migrationspolitik *og de lovgivningsmæssige og operationelle behov for at sikre effektive tilbagesendelser*. Siden vedtagelsen af direktiv 2008/115/EF i 2008 har området med frihed, sikkerhed og retfærdighed og Unionens migrationspolitik udviklet sig væsentligt. EU-lovgivningen på migrationsområdet er gået fra at være lovgivning med minimumsstandarder til at bringe medlemsstaternes praksis tættere på hinanden. Kommissionen forsøgte at reformere tilbagesendelsesreglerne i 2018 med forslaget om omarbejdning af tilbagesendelsesdirektivet⁶. Kommissionen har gennem henstilling (EU) 2017/2338⁷ og (EU) 2023/682⁸ også forsøgt at hjælpe medlemsstaterne med at udnytte fleksibiliteten i direktiv 2008/115/EF. Det er imidlertid ikke muligt at gøre mere inden for den nuværende retlige ramme.

---

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (EUT L 222 af 22.5.2024, s. 1).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2008/115/oj>).

⁶ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (omarbejdning), Bruxelles, den 12.9.2018, COM(2018) 634 final – 2018/0329 (COD).

⁷ Kommissionens henstilling (EU) 2017/2338 af 16. november 2017 om en fælles "håndbog om tilbagesendelse" til brug for medlemsstaternes myndigheder med ansvar for tilbagesendelsesopgaver (EUT L 339 af 19.12.2017, s. 83, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2017/2338/oj>).

⁸ Kommissionens henstilling (EU) 2023/682 af 16. marts 2023 om gensidig anerkendelse af afgørelser om tilbagesendelse og fremskyndelse af tilbagesendelser ved gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF C/2023/1763. EUT L 86 af 24.3.2023, s. 58, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reco/2023/682/oj>.

- (8) Der bør indføres en fælles procedure for tilbagesendelse, som er solid [...], så det sikres, at tredjelandstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl på medlemsstaternes område, tilbagesendes på en human måde og under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder og folkeretten. Klare og gennemsigtige regler, der gælder i alle medlemsstater, bør skabe sikkerhed for den berørte tredjelandstatsborger og de kompetente myndigheder. Det er vigtigt at forenkle, lette og fremskynde tilbagesendelsesprocedurerne og sikre, at tilbagesendelsen ikke hindres, **herunder** af uautoriserede bevægelser til andre medlemsstater.
- (9) Anvendelsen af reglerne i henhold til denne forordning bør ikke berøre reglerne om adgang til international beskyttelse i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348⁹. Hvor det er relevant, suppleres reglerne i denne forordning af de specifikke regler, der forbinder negative asyld afgørelser og afgørelser om tilbagesendelse, med hensyn til at træffe afgørelser og til retsmidler i forordning (EU) 2024/1348 og af grænseproceduren ved tilbagesendelse, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1349¹⁰.
- (9a) *Intet i denne forordning bør fortolkes således, at det berører medlemsstaternes nationale strafferet og navnlig fuldbyrdelsen af strafferetlige afgørelser.***

---

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, **2024/1348** [...], 22.5.2024, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1349 af 14. maj 2024 om indførelse af en grænseprocedure for tilbagesendelse og om ændring af forordning (EU) 2021/1148 (EUT L, 2024/1349, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1349/oj>).

- (10) Denne forordning respekterer tredjelandstatsborgeres grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret") og Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 ("Genèvekonventionen"). Den bør anvendes i overensstemmelse med chartret og de generelle principper i EU-retten og relevant folkeret.
- (11) Princippet om non-refoulement og forbuddet mod kollektiv udvisning, jf. chartrets artikel 19, bør overholdes [...]. Ingen må udsendes, udvises eller udleveres til et tredjeland, hvor der er en alvorlig risiko for at blive idømt dødsstraf eller udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende straf eller behandling.
- (12) Den medlemsstat, på hvis område en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold opdages, er ansvarlig for at sikre vedkommendes tilbagesendelse. Når medlemsstaterne opdager en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold, **bør de uden at gentage den kontrol, der er foretaget i tidligere procedurer eller processer**, og ved at søge i de relevante EU-databaser og nationale databaser hurtigt identificere den tredjelandstatsborger, **der skal tilbagesendes**, og kontrollere, om vedkommende eventuelt udgør en sikkerhedsrisiko.
- (12a) Den ret eller det andet domstolslignende organ, der er udpeget som kompetent af medlemsstaten i henhold til national ret, bør have ansvaret for retsmidlet til prøvelse af afgørelsen om tilbagesendelse, indrejseforbuddet og afgørelsen om udsendelse. Overholdelsen af de krav, der følger af non-refoulement-princippet, bør kontrolleres, hvis de oplysninger i sagens akter, som den ret eller det andet domstolslignende organ, der i henhold til national ret er udpeget som kompetent med hensyn til retsmidlet til prøvelse af afgørelsen om tilbagesendelse eller afgørelsen om udsendelse, får kendskab til, og som er blevet suppleret eller præciseret efter en kontradiktorisk procedure, tyder på, at non-refoulement-princippet kan blive undergravet.**

- (12b) *Uden at det berører retten til effektive retsmidler, der er fastsat i chartrets artikel 47, og som sikrer, at tredjelandstatsborgeren kan anfægte fristen for frivillig udrejse eller fraværet heraf i afgørelsen om tilbagesendelse, bør forpligtelsen til at forlade medlemsstaternes område, der er fastsat i nævnte afgørelse om tilbagesendelse, ikke berøres af annulleringen eller tilbagekaldelsen af fristen for frivillig udrejse.*
- (13) *I tilfælde af udsendelse* bør de [...] myndigheder, *som er udpeget kompetente i henhold til national ret*, kontrollere overholdelsen af princippet om non-refoulement på grundlag af en individuel vurdering under hensyntagen til alle relevante omstændigheder. Den pågældende tredjelandstatsborger bør hurtigst muligt fremlægge dokumentation vedrørende sine personlige omstændigheder. Det bør være muligt at basere sig på en eksisterende [...] vurdering af alle relevante omstændigheder, der er foretaget i tidligere faser af proceduren *eller i forbindelse med* andre tidligere procedurer. *Alle relevante* [...] ændringer i omstændighederne og nye elementer, der påviser en risiko, bør undersøges, *forudsat at de er begrundede og ikke anses for at være blevet fremført af tredjelandstatsborgeren blot for at forsinke eller hindre udsendelsen.*
- (13a) *Medlemsstaterne kan henvise den tredjelandstatsborger, der angiver, at udsendelsen vil være i strid med princippet om non-refoulement, til den relevante procedure, herunder asylproceduren under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU. Medlemsstaten kan henvise tredjelandstatsborgeren til den relevante procedure, også når de myndigheder, der er udpeget som kompetente i henhold til national ret, får kendskab til relevante indikationer på, at udsendelsen vil være i strid med non-refoulement-princippet.*

- (14) Det er nødvendigt, at medlemsstaterne kan samarbejde mere fleksibelt, herunder gennem nye bilaterale aftaler eller ordninger, og på en mere målrettet måde for at [...] **fremme effektive tilbagesendelser til tredjelande.**
- (15) Når det er fastslået, at tredjelandstatsborgeren ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl på medlemsstaternes område, bør der hurtigt træffes en afgørelse om tilbagesendelse på grundlag af en individuel vurdering, idet alle **relevante** forhold og omstændigheder tages i betragtning. **Det bør fremgå af afgørelsen om tilbagesendelse, at tredjelandstatsborgeren er forpligtet til at forlade medlemsstaternes område. Afgørelsen om tilbagesendelse bør ikke være nødvendig for at bestemme tilbagesendelseslandet. Tilbagesendelseslandet bør senest bestemmes inden udsendelsen og kan bestemmes enten i afgørelsen om tilbagesendelse eller i enhver anden afgørelse om udsendelse uafhængigt af afgørelsen om tilbagesendelse. Hvis der er konstateret en risiko for refoulement, bør det ikke udelukkes, at der træffes en afgørelse om tilbagesendelse, men udsendelse bør udsættes.**
- (15a) **Intet i denne forordning bør udelukke, at medlemsstaterne fastsætter andre grunde til at udsætte udsendelse for specifikke grupper i national ret.**
- (15b) **En tredjelandstatsborger, der er forpligtet til at forlade medlemsstaternes område, bør have det primære ansvar for at udrejse fra medlemsstaternes område i overensstemmelse med afgørelsen om tilbagesendelse.**
- (16) Det er nødvendigt at sikre, at de væsentlige elementer i en afgørelse om tilbagesendelse truffet af en medlemsstat indlæses i en særlig formular – en europæisk tilbagesendelsesordre – og stilles til rådighed i Schengeninformationssystemet sammen med indberetningen om tilbagesendelse eller gennem bilateral udveksling af oplysninger med en anden medlemsstat. Den europæiske tilbagesendelsesordre bør til gengæld være til støtte for anerkendelsen og fuldbyrdelsen af **eksigible** afgørelser om tilbagesendelse **eller afgørelser om udsendelse**, der er truffet af en anden medlemsstat, når tredjelandstatsborgeren uden tilladelse tager til en anden medlemsstat.

- (17) [...]
- (18) Hvis en tredjelandstatsborger, der opholder sig på en medlemsstats område, er genstand for en eksigibel afgørelse om tilbagesendelse truffet af en anden medlemsstat, [...] bør anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om tilbagesendelse lette og fremskynde tilbagesendelsesprocessen på grundlag af øget samarbejde og gensidig tillid mellem medlemsstaterne. *En sådan anerkendelse og fuldbyrdelse* [...] kan også bidrage til at afskrække tredjelandstatsborgere fra irregulær migration og modvirke uautoriserede sekundære bevægelser inden for Unionen samt begrænse forsinkelser i tilbagesendelsesprocessen. Klager over en *afgørelse*[...] om tilbagesendelse bør **kun** indgives i den medlemsstat, der har truffet afgørelsen.
- (18a) Anerkendelsen af en afgørelse om tilbagesendelse eller en afgørelse om udsendelse på grundlag af oplysningerne i den europæiske tilbagesendelsesordre, jf. artikel 7, stk. 7, bør ikke udgøre en afgørelse eller retsakt. Manglende anerkendelse af en afgørelse om tilbagesendelse eller en afgørelse om udsendelse bør ikke udgøre en afgørelse eller retsakt.*

- (18b) *Hvis en medlemsstat overvejer at anerkende og fuldbyrde en eksigibel afgørelse om tilbagesendelse eller en afgørelse om udsendelse fra den medlemsstat, der har truffet afgørelsen, kan følgende vejledende principper hjælpe medlemsstaten med at identificere situationer, hvor gensidig anerkendelse ikke bør anvendes, og hvor der i stedet bør træffes en national afgørelse om tilbagesendelse. Sådanne situationer kan omfatte, hvis en fuldbyrdelse strider mod den offentlige orden i den fuldbyrdende medlemsstat, herunder for så vidt angår tilbagesendelse af visse kategorier af tredjelandstatsborgere såsom uledsagede mindreårige og ofre for menneskehandel, for hvem den nationale ret yder et højere beskyttelsesniveau; det er hurtigere at træffe en ny afgørelse om tilbagesendelse; oplysningerne i den europæiske tilbagesendelsesordre er ufuldstændige; tredjelandstatsborgeren har påklaget afgørelsen om tilbagesendelse i den medlemsstat, der har truffet afgørelsen; tredjelandstatsborgeren skal udsendes til et andet tredjeland end angivet i afgørelsen om tilbagesendelse eller afgørelsen om udsendelse fra den medlemsstat, der har truffet afgørelsen, eller der ikke er angivet noget tilbagesendelsesland i afgørelsen om tilbagesendelse.*
- (18c) *Med henblik på at forberede trinnene hen imod obligatorisk gensidig anerkendelse bør Kommissionen og relevante EU-agenturer såsom eu-LISA, hvor det er relevant, støtte medlemsstaterne, herunder ved at identificere de nødvendige ordninger og tilpasninger, der er behov for med henblik på at sikre automatisk behandling af den europæiske tilbagesendelsesordre.*
- (19) [...] *Senest ved vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 7, stk. 8, bør medlemsstaterne og Kommissionen og relevante EU-agenturer såsom eu-LISA [...] begynde at indføre* retlige og tekniske ordninger, der sikrer, at den europæiske tilbagesendelsesordre kan gøres tilgængelig gennem Schengeninformationssystemet. [...]

- (19a) To år efter denne forordnings anvendelse bør Kommissionen vurdere gennemførelsen af gensidig anerkendelse, navnlig for så vidt angår: om de retlige og tekniske ordninger, der gør den europæiske tilbagesendelsesordre tilgængelig gennem Schengeninformationssystemet i henhold til artikel 7, stk. 7, er indført af medlemsstaterne og er effektive; om de retlige og tekniske ordninger til at sikre automatisk behandling af den europæiske tilbagesendelsesordre i henhold til artikel 7, stk. 9, er indført af medlemsstaterne; effektiviteten af anerkendelsen og fuldbyrdelsen af afgørelser om tilbagesendelse og afgørelser om udsendelse; byrden for de retslige og administrative nationale systemer som følge heraf og resultaterne af relevante uddannelses- og pilotprojektaktiviteter.*
- (19b) På grundlag af den vurdering, der er omhandlet i artikel 9, stk. 10, bør Kommissionen, hvis det er relevant, forelægge lovgivningsforslag, herunder eventuelle målrettede ændringer for at sikre effektiv tilbagesendelse, med henblik på at indføre obligatorisk anerkendelse og fuldbyrdelse af eksigible afgørelser om tilbagesendelse og afgørelser om udsendelse, der er truffet af en anden medlemsstat. Hvis Kommissionen ikke forelægger et forslag, bør den redegøre for begrundelsen herfor.*
- (20) Virkningerne af nationale tilbagesendelsesforanstaltninger bør fortsat gives en EU-dimension, ved at der indføres et indrejseforbud, som forbyder indrejse i og ophold på alle medlemsstaternes område. Varigheden af et indrejseforbud bør fastsættes under behørig hensyntagen til alle relevante omstændigheder i den enkelte sag og bør i princippet ikke overstige [...] 20 år. Når en tredjelandsstatsborger med ulovligt ophold opdages i forbindelse med udrejsekontrol ved de ydre grænser, kan det være hensigtsmæssigt at pålægge et indrejseforbud for at forebygge fremtidig genindrejse og dermed mindske risikoen for ulovlig immigration, *samtidig med at tredjelandsstatsborgeren ikke forhindres i at foretage en hurtig udrejse.*

- (21) [...] **Tredjelandssstatsborgere, [...] der ikke har opfyldt** forpligtelsen til at forlade landet [...], **eller for hvem der ikke er indrømmet en frist for** frivillig tilbagevenden, **kan udsendes ved hjælp af tvangsforanstaltninger.** Skærpede regler om udsendelse sikrer, at det har en direkte og umiddelbar konsekvens for tredjelandssstatsborgere, hvis de ikke overholder den **frist**, [...] inden for hvilken de **senest skal forlade landet, og forebygger uautoriserede sekundære bevægelser og sikkerhedsrisici.** Hvis der ikke er grund til at tro, at **frivillig tilbagevenden vil underminere formålet med en tilbagesendelsesprocedure, kan tredjelandssstatsborgere, der samarbejder, fortsat primært sendes tilbage gennem frivillig tilbagevenden.** Tvangsforanstaltninger bør træffes i overensstemmelse med proportionalitets- og effektivitetsprincippet for så vidt angår de anvendte midler og de forfulgte mål.
- (21a) **Da denne forordning alene finder anvendelse på tredjelandssstatsborgere med ulovligt ophold i Unionen, berører den ikke rådgivning vedrørende tilbagesendelse og reintegration og andre programmer til støtte for frivillig tilbagevenden og reintegration af tredjelandssstatsborgere, der opholder sig lovligt i Unionen.**
- (22) Der er behov for fælles regler for at sikre, at tredjelandssstatsborgere **med ulovligt ophold**, der udgør en sikkerhedsrisiko [...], identificeres effektivt og hurtigt sendes tilbage. Det er nødvendigt at sikre, at der foretages relevant kontrol for at identificere tredjelandssstatsborgere, der udgør en sikkerhedsrisiko, og foretage en påtegning, bl.a. på basis af den screeningproces, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1356¹¹. For tredjelandssstatsborgere, der udgør en sikkerhedsrisiko, bør udsendelse være **hovedreglen**, og det bør være muligt at fravige de generelle regler med henblik på at fastsætte længere **eller tidsbegrænsede** indrejseforbud, længere perioder med frihedsberøvelse og [...] anvendelse af særlige faciliteter for frihedsberøvede, således at de personer, der udgør en trussel for [...] **medlemsstaternes** sikkerhed, hurtigt udsendes.

---

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1356 af 14. maj 2024 om indførelse af screening af tredjelandssstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 (EUT L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).

- (23) Nye regler bør udvide medlemsstaternes muligheder for at sikre tilbagesendelse til tredjelande ved hjælp af yderligere værktøjer. Det bør være muligt at indføre specifikke aftaler eller ordninger med tredjelande med henblik på at give medlemsstaterne flere muligheder for tilbagesendelse, forudsat at det pågældende tredjeland overholder de internationale menneskerettighedsstandarder og *i tilfælde af udsendelse* princippet om non-refoulement. ***Mangler for så vidt angår specifikke dele af tredjelandets område eller en identificerbar kategori af personer bør ikke forhindre indgåelsen af en sådan aftale eller ordning, forudsat at der er tilstrækkelige garantier til at sikre fuld overholdelse af rettighederne for de tredjelandsstatsborgere, der er berørt af en sådan aftale eller ordning.*** Aftalen eller ordningen bør navnlig fastsætte de [...] *procedurer, der finder anvendelse på tilbagesendelsen*, [...] betingelserne for opholdet i landet, [...] *tredjelandets forpligtelser* og konsekvenserne i tilfælde af overtrædelser *af aftalen eller ordningen*. ***Hvis en aftale eller ordning indebærer videre tilbagesendelse fra tredjelandet, bør aftalen eller ordningen desuden fastsætte konsekvenserne, hvis videre tilbagesendelse ikke er mulig, medlemsstatens eller EU's og tredjelandets forpligtelser og ansvar, konsekvenserne i tilfælde*** af [...] væsentlige ændringer, der har negativ indvirkning på situationen i tredjelandet, og en uafhængig tilsynsinstans eller -mekanisme til at vurdere gennemførelsen af aftalen eller ordningen. Sådanne aftaler eller ordninger udgør en gennemførelse af EU-retten. jf. chartrets artikel 51, stk. 1.

- (23a) *For at sikre, at de legitime interesser i forbindelse med forvaltningen af de ydre grænser og den indre sikkerhed i de berørte medlemsstater beskyttes tilstrækkeligt under omstændigheder, hvor en medlemsstat forhandler en aftale eller ordning med henblik på denne forordning med et af Unionens tilgrænsende tredjelande, bør de medlemsstater, der deler en fælles grænse med det pågældende tredjeland, på et passende tidspunkt inden indgåelsen af aftalen eller ordningen underrettes om disse forhandlinger under fuld overholdelse af princippet om loyalt samarbejde som fastlagt i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union. Når medlemsstaterne indgår aftaler eller ordninger med tredjelande, bør de være forpligtet til at underrette Kommissionen og de øvrige medlemsstater om sådanne aftaler eller ordninger, inden deres midlertidige anvendelse eller ikrafttræden, alt efter hvad der indtræffer først. For at undgå manglende overholdelse af EU-retten og for at øge gennemsigtigheden yderligere bør medlemsstaterne desuden på frivillig basis kunne holde Kommissionen og de øvrige medlemsstater underrettet om, hvorledes forhandlingerne med et tredjeland om aftaler eller ordninger, der er tilladt i henhold til denne forordning, skrider frem, inden parterne når til endelig enighed, herunder med henblik på at indhente Kommissionens vurdering af, hvorvidt den påtænkte aftale eller ordning, der er under forhandling, er forenelig med EU-retten.*
- (24) Forudsætningen for et velfungerende Schengenområde uden indre grænser er, at medlemsstaterne sikrer en effektiv anvendelse af de relevante EU-regler. Ved Rådets forordning (EU) 2022/922 indføres der en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne [...], herunder med hensyn til effektiv tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere uden ret til ophold [...].

- (25) Medlemsstaterne bør først og fremmest tage hensyn til barnets tarv ved anvendelsen af tilbagesendelsesprocedurer, jf. artikel 24 i EU's charter om grundlæggende rettigheder og De Forenede Nationers konvention af 1989 om barnets rettigheder. Ved vurderingen af barnets tarv bør medlemsstaterne navnlig tage behørigt hensyn til den mindreåriges trivsel og sociale udvikling på kort, mellemlang eller lang sigt, sikkerhedshensyn og den mindreåriges egen mening under hensyntagen til vedkommendes alder og modenhed, herunder vedkommendes baggrund. [...] Uledsagede *mindreårige* bør gennem alle trin i tilbagesendelsesprocessen ledsages af en repræsentant.
- (26) Hvis der er tvivl om, hvorvidt en tredjelandstatsborger er mindreårig eller ej, [...] **kan** der foretages en aldersvurdering *i overensstemmelse med national ret. Medlemsstaterne kan basere sig på aldersvurderinger, der er gennemført i forbindelse med tidligere procedurer.* For at sikre sammenhæng i migrationsstyringen på tværs af Unionen [...] **kan** den samme procedure som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 følges¹². [...]

---

¹² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024, s. 1).

- (27) For at gøre tilbagesendelsesproceduren mere effektiv bør tredjelandsstatsborgeres [...] **forpligtelser** klart fastlægges. Tredjelandsstatsborgere bør **være forpligtet til at forlade medlemsstaternes område og** samarbejde med myndighederne [...] **under** hele tilbagesendelsesproceduren. Tredjelandsstatsborgere bør stå til rådighed **for og kunne kontaktes af de kompetente myndigheder og give alle oplysninger, der er relevante for forberedelsen og gennemførelsen af tilbagesendelsen. Det følger heraf, at det primært bør være tredjelandsstatsborgerens ansvar at dokumentere sin identitet samt at fremskaffe** og fremlægge de **rejsedokumenter**, der er nødvendige [...] **med henblik på** tilbagesendelsen. Hvis forpligtelserne til at **forlade landet og til at** samarbejde ikke overholdes, bør det have effektive og forholdsmæssige konsekvenser, **og de kompetente myndigheder bør tage relevante skridt til at sikre tilbagesendelse**, herunder **gennem efterforskningsforanstaltninger. Tredjelandsstatsborgere, der ikke kan udsendes, herunder på grund af princippet om non-refoulement eller på grund af deres manglende samarbejde med de kompetente myndigheder, bør ikke udelukkes fra at blive pålagt generelle forpligtelser, herunder forpligtelsen til at forblive, tage bopæl og melde sig. Konsekvenserne bør omfatte** f.eks. nedsættelse af de ydelser og tillæg, der tildeles i overensstemmelse med national ret [...] **eller** beslaglæggelse af rejsedokumenter [...].
- (27a) **Forpligtelser og foranstaltninger, der ikke vedrører tilbagesendelse, falder ikke ind under disse bestemmelsers anvendelsesområde. I denne forbindelse berører artikel 21 ff. ikke de bestemmelser, der regulerer konsekvenserne for sociale ydelser i henhold til national ret.**
- (28) Denne forordning bør ikke berøre medlemsstaternes mulighed for om nødvendigt at pålægge tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, strafferetlige sanktioner, **herunder fængselsstraf**, i overensstemmelse med national strafferet.

- (29) For at sikre en effektiv beskyttelse af de pågældende personers [...] **rettigheder** bør der stilles en række retsmidler til rådighed til brug mod afgørelser om tilbagesendelse. Den nødvendige retshjælp bør efter anmodning stilles til rådighed [...] i tilfælde af klage eller prøvelse ved en [...] **ret eller et andet domstolslignende organ, uden at dette berører retten til at begrænse adgangen til juridisk bistand og repræsentation.**
- (29a) **Begrebet ret er et EU-retsligt koncept som fortolket af EU-Domstolen. Dette begreb kan bl.a. kun forstås som en myndighed, som handler som tredjepart i forhold til den myndighed, som vedtog afgørelsen, der udgør søgsmålets genstand. Denne myndighed bør udøve retslige funktioner, og det er ikke afgørende, om den pågældende myndighed anerkendes som en ret eller et andet domstolslignende organ i henhold til national ret. Denne forordning bør ikke berøre medlemsstaternes kompetence til at tilrettelægge deres nationale retssystem og fastlægge antallet af klageinstanser. Hvis der i henhold til national ret er mulighed for at indgive yderligere klager over en første eller efterfølgende afgørelse af en klage, bør proceduren og den opsættende virkning af sådanne anmodninger reguleres ved national ret i overensstemmelse med EU-retten og internationale forpligtelser.**
- (30) For at gøre tilbagesendelsesprocedurerne mere effektive og samtidig sikre overholdelsen af retten til effektive retsmidler i overensstemmelse med chartrets artikel 47 bør klager over afgørelser om tilbagesendelse så vidt muligt indbringes for en domstol i en enkelt instans. Reglerne i denne forordning vedrørende klager og [...] **suspensionen af fuldbyrdelsen af afgørelsen** bør være i overensstemmelse med retten til effektive retsmidler som fastsat i artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder.

- (31) Medlemsstaterne bør have de fornødne værktøjer [...] **til at sikre en hurtig og effektiv tilbagesendelse, herunder foranstaltninger som konsekvenser af manglende opfyldelse og incitament**er til opfyldelse af forpligtelserne til at forlade landet og samarbejde, samt **foranstaltninger til at forebygge** risikoen for, at den pågældende vil forsvinde. Fælles regler bør, **uden at begrænse medlemsstaternes ret til at fastsætte yderligere foranstaltninger og kriterier i national ret, strømline kravene i henhold til forpligtelsen til at samarbejde og kriterierne for at fastslå, om der er risiko for, at den pågældende vil forsvinde. Sådanne regler bør også sikre, at frihedsberøvelse og [...]** alternativer til frihedsberøvelse **anvendes** i medlemsstaterne med henblik på en effektiv forvaltning af tilbagesendelsesprocessen.
- (32) Det bør være muligt at anvende frihedsberøvelse, når det er forholdsmæssigt og nødvendigt efter en individuel vurdering af hver enkelt sag[...] med henblik på **tilbagesendelse, herunder med henblik på** at forberede [...] tilbagesendelsen, [...] **tilbagetagelsen eller at gennemføre udsendelsen**. Myndighederne bør handle med rettidig omhu, og frihedsberøvelse bør kun opretholdes i så kort en periode som muligt og [...] **bør generelt** ikke vare længere end 24 måneder **i en given medlemsstat. I tilfælde af, at en person forsvinder til en anden medlemsstat, skal tidligere perioder med frihedsberøvelse ikke tages i betragtning ved beregningen af den maksimale varighed af frihedsberøvelsen. Perioder med frihedsberøvelse i henhold til andre forordninger eller direktiver bør ikke medtages i beregningen af den maksimale varighed af frihedsberøvelsen. Særlige behov, der opstår som følge af sårbarhedsvurderinger, bør tages op under frihedsberøvelsen.** Hvis national ret indeholder bestemmelser om frihedsberøvelse af mindreårige, bør barnets tarv komme i første række. Andre mindre indgribende foranstaltninger til frihedsberøvelse bør anvendes, når de kan anvendes effektivt på tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold.

- (32a) *Hvis frihedsberøvelsen er blevet opretholdt i en periode på 24 måneder, bør medlemsstaten have mulighed for at frihedsberøve tredjelandstatsborgeren i nye perioder på højst seks måneder, hvis der er risiko for, at den pågældende vil forsvinde, og hvis der er rimelig udsigt til udsendelse på grund af nye væsentlige oplysninger under visse omstændigheder. Afgørelsen om frihedsberøvelse bør træffes under overholdelse af nødvendigheds- og proportionalitetsprincippet og bør opretholdes i så kort en periode som muligt.*
- (33) Tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, der udgør en sikkerhedsrisiko, kræver særlige foranstaltninger, der har til formål at beskytte andres rettigheder og frihedsrettigheder. Det bør derfor være muligt at frihedsberøve sådanne tredjelandstatsborgere i en *periode*, [...] der *overstiger 24 måneder*, men frihedsberøvelsen skal overholde proportionalitetsprincippet.
- (34) Frihedsberøvede tredjelandstatsborgere bør behandles human og værdigt med respekt for deres grundlæggende rettigheder og under overholdelse af folkeretten og national ret[...]. Frihedsberøvelse bør som *hovedregel* ske i særlige faciliteter for frihedsberøvede eller særlige afdelinger af andre faciliteter. Anbringelse i fængsler er mulig, når en medlemsstat ikke råder over sådanne faciliteter, *eller hvis medlemsstaten mener, at tredjelandstatsborgerens transport er uforholdsmæssig i lyset af fuldbyrdelsen af afgørelsen om tilbagesendelse*, men tredjelandstatsborgere skal holdes adskilt fra almindelige indsatte.
- (35) De grunde til frihedsberøvelse, der er fastsat i denne forordning, berører ikke andre grunde til frihedsberøvelse, herunder grunde til frihedsberøvelse inden for rammerne af straffesager, som finder anvendelse i henhold til national ret [...].

- (36) Enhver stats forpligtelse til at tilbagetage sine egne statsborgere udgør et grundlæggende princip om staternes suverænitet og internationalt samarbejde. Staternes forpligtelse til at tilbagetage deres egne statsborgere betragtes som et princip i den folkeretlige sædvaneret[...] *og er fastsat i [...] ICAO-konventionens kapitel 5, bilag IX og som fastsat i Samoaaftalen. Effektive tilbagesendelser er kun mulige, hvis staterne [...] opfylder forpligtelsen til at tilbagetage deres egne statsborgere. Medlemsstaterne er derfor afhængige af tredjelandenes samarbejde [...] for at kunne gennemføre effektive tilbagesendelser. Eksisterende instrumenter såsom artikel 25a i forordning (EU) nr. 810/2009 og støtte fra Frontex anvendes af EU og medlemsstaterne til at forbedre samarbejdet med tredjelandene, hvis det er nødvendigt.*
- (37) En [...] koordineret tilgang til tilbagetagelse blandt medlemsstaterne er afgørende for at lette tilbagesendelsen af tredjelandstatsborgere. Utilstrækkelig opfølgning på eksigible afgørelser om tilbagesendelse risikerer at hæmme effektiviteten af den fælles tilgang til tilbagesendelser. Eksigible afgørelser om tilbagesendelse bør systematisk følges op af alle nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af tilbagesendelsen, herunder, *hvor det er relevant*, indgivelse af anmodninger om tilbagetagelse til tredjelandes myndigheder i tilfælde, hvor der er tvivl om nationalitet, eller hvor der skal indhentes et rejsedokument.
- (38) [...]

- (39) Effektive tilbagesendelsesprocedurer forudsætter et effektivt administrativt samarbejde og en effektiv udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne. Udvekslingen af oplysninger, herunder udveksling af oplysninger om tredjelandsstatsborgeres identitet og nationalitet, deres rejsedokumenter og andre relevante oplysninger, bør baseres på klare regler, herunder dem, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860¹³. Disse regler bør overholde principperne om databeskyttelse og den pågældende persons rettigheder og sikre, at sådanne oplysninger er korrekte og kun anvendes med henblik på tilbagesendelse, *udsendelse*, tilbagetagelse og reintegration samt beskyttes mod uautoriseret adgang, videregivelse eller brug.
- (40) [...]

---

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1860 af 28. november 2018 om brug af Schengeninformationssystemet i forbindelse med tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 312, 7.12.2018, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1860/oj>).

- (41) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹⁴ finder anvendelse på behandlingen af personoplysninger med henblik på denne forordning. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 finder anvendelse på behandling af personoplysninger i EU-institutionerne og -organerne med henblik på denne forordning. I betragtning af de vigtige samfundsinteresser, der ligger til grund for tilbagetagelse *og effektiv tilbagesendelse*, kan overførsel af personoplysninger om tredjelandstatsborgere, der er omfattet af en afgørelse om tilbagesendelse, herunder oplysninger om deres identitet, rejsedokumenter, andre relevante oplysninger samt i behørigt begrundede tilfælde oplysninger om deres straffedomme og helbred, være nødvendig med henblik på *tilbagesendelse, udsendelse, tilbagetagelse og reintegration*. En sådan overførsel skal foretages i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EU) 2016/679 og kapitel V i forordning (EU) 2018/1725¹⁵ [...].
- (42) [...] De *kompetente* myndigheder med ansvar for asyl og de [...] kompetente myndigheder, der er involveret i de forskellige faser af tilbagesendelsesprocessen, bør samarbejde og koordinere tæt [...] *med henblik på at sikre effektive tilbagesendelser*.

---

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1725/oj>).

(43) [...]

(43a) Der bør som hovedregel finde samarbejde og bistand sted mellem medlemsstaterne, herunder med henblik på at tillade transit gennem deres område, logistisk eller anden materiel bistand eller bistand i naturalier i forbindelse med en sådan transit, fremme af overførsler til en anden medlemsstat, enten i henhold til bilaterale aftaler eller ordninger eller på grundlag af samarbejde mellem medlemsstaterne, eller støtte til en tredjelandstatsborgers udrejse til den medlemsstat, hvor vedkommende har ret til ophold.

(44) Unionen yder, *uden at det berører den flerårige finansielle ramme 2028-2034*, finansiell og operationel støtte for at sikre en effektiv gennemførelse af denne forordning. I det omfang aktiviteterne bør finansieres inden for rammerne af den tematiske facilitet under Asyl- og Migrationsfonden, kan de gennemføres under direkte, indirekte eller delt forvaltning. Medlemsstaterne bør gøre bedst mulig brug af Unionens tilgængelige finansielle instrumenter, programmer og projekter på tilbagesendelsesområdet, navnlig i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147¹⁶, samt af den operationelle bistand fra Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896¹⁷. [...]

---

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147 af 7. juli 2021 om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (EUT L 251 af 15.7.2021, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/1147/oj>).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/1896/oj>).

- (45) [...] *Rapporteringen vedrørende* effektiviteten af denne forordning og [...] *kortlægningen af* de områder, der kan forbedres, *bør baseres på indsamling og analyse af eksisterende, pålidelige og sammenlignelige statistikker om* effektiviteten af tilbagesendelsesprocedurerne, [...] samarbejdet med tredjelande og [...] resultaterne af reintegrationsindsatsen. *Standarderne i forordning (EU) nr. 862/2007, forordning (EU) 2019/1896 og national ret bør overvejes og om nødvendigt revideres for at sikre relevansen af statistikkerne.* Der bør fastsættes fælles standarder og definitioner for indsamling og indberetning af relevante data for at give mulighed for en *vurdering af* virkningen af denne forordning og bidrage til at træffe beslutninger på et oplyst grundlag om den fremtidige politiske udvikling.
- (46) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser til at indføre den europæiske tilbagesendelsesordre [...]. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁸.
- (47) Direktiv 2001/40/EF og 2008/115/EF samt Rådets afgørelse 2004/191/EF bør ophæves.

---

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

- (48) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre effektiviteten af tilbagesendelser [...], kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af omfanget eller virkningerne af bestræbelserne på at sikre en fælles og sammenhængende tilgang mellem medlemsstaterne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (49) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Inden seks måneder efter, at Rådet har truffet foranstaltning om denne forordning til udbygning af [...] ¹⁹ [...] Schengenreglerne, træffer Danmark afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre denne forordning i sin nationale lovgivning, jf. artikel 4 i protokollen.

---

¹⁹ [...]

- (50) [...] Denne forordning udgør en udvikling af **de** bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. [...] ²⁰[...] protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, **og med forbehold af anvendelsen af artikel 4 i nævnte protokoler** den ikke bindende for og finder ikke anvendelse i **Irland**²¹.
[...]

---

²⁰ [...].

²¹ **Denne betragtning vil blive ændret, hvis Irland anmoder om at deltage i denne forordning i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, i protokol nr. 19 om Schengenreglerne som integreret i Den Europæiske Union, og Rådet vedtager sin afgørelse samtidig med vedtagelsen af denne forordning. I så fald henvises der i betragtningen til Rådets afgørelse om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne.**

- (51) For så vidt angår Island og Norge, udgør denne forordning [...] en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne²², der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra C, i Rådets afgørelse 1999/437/EF.
- (52) For så vidt angår Schweiz, udgør denne forordning [...] en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne²³, der henhører under det område, som er nævnt i artikel 1, litra C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF²⁴.

---

²² EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36, ELI:
[http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439(1)/oj).

²³ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

²⁴ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj>).

- (53) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning [...] en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, der henhører under det område, der er nævnt i artikel 1, litra C, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU²⁵.
- (54) [...]
- (55) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 2, i forordning (EU) 2018/1725 og afgav udtalelse den [...] –

---

²⁵ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand

1. *Med henblik på at sikre effektiv tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold på medlemsstaternes område* etableres der [...] ved denne forordning et fælles system for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt [...] *ophold* [...] *på medlemsstaternes område* i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, der anerkendes [...] i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("[...]chartret[...]"), *og generelle principper i EU-retten* samt gældende [...] internationale [...] forpligtelser, herunder vedrørende [...] menneskerettighederne.
2. Formålet med forordningen er at *sætte medlemsstaterne i stand til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til* at sikre [...] effektiv [...] *tilbagesendelse*.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på tredjelandstatsborgere [...] med ulovligt *ophold* på medlemsstaternes område.

2. Denne forordning finder ikke anvendelse på personer, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten som defineret i artikel 2, nr. 5), i forordning (EU) 2016/399.
3. *Denne forordning berører ikke bestemmelserne i forordning (EU) 2024/1351 og (EU) 2024/1348.*
4. *Med forbehold af denne artikels stk. 5 finder denne forordning ikke anvendelse på tredjelandstatsborgere, der:*
  - a) *er nægtet indrejse ved de ydre grænser i henhold til artikel 14 i forordning (EU) 2016/399 eller i overensstemmelse med tilsvarende national ret for de medlemsstater, der ikke er bundet af nævnte forordning*
  - b) *pågribes eller standses af de kompetente myndigheder i forbindelse med ulovlig passage af en medlemsstats ydre grænse ad land-, sø- eller luftvejen, og som ikke efterfølgende har opnået tilladelse eller ret til ophold i den pågældende medlemsstat*
  - c) *er genstand for tilbagesendelse som en strafferetlig sanktion eller som følge af en strafferetlig sanktion i henhold til national ret*
  - d) *er genstand for en udleveringsprocedure*
5. *En medlemsstat kan beslutte at anvende denne forordning på en eller flere af de kategorier af tredjelandstatsborgere, der er omhandlet i stk. 4, litra a), b) og c). I sådanne tilfælde finder denne forordning anvendelse på disse kategorier af tredjelandstatsborgere fra den dato, hvor medlemsstaten meddeler de øvrige medlemsstater og Kommissionen sin afgørelse.*
6. *Når en medlemsstat beslutter at anvende denne forordning på tredjelandstatsborgere, der er genstand for tilbagesendelse som en strafferetlig sanktion, finder artikel 7, 9 og 10 ikke anvendelse.*

7. *For så vidt angår tredjelandstatsborgere, der er udelukket fra denne forordnings anvendelsesområde i overensstemmelse med stk. 4, litra a) og b), sikrer medlemsstaterne, at deres behandling og beskyttelsesniveau ikke er mindre gunstigt end som fastsat i artikel 12, stk. 4 og 5, artikel 14, stk. 2 og artikel 14, stk. 6, litra c) og e), artikel 34, stk. 1-6, artikel 35 og overholder princippet om non-refoulement.*

Artikel 3

[...]

Artikel 4

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "tredjelandstatsborger": en person, der ikke er unionsborger i betydningen i artikel 20 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, og som i henhold til EU-retten ikke har ret til fri bevægelighed som defineret i artikel 2, nr. 5), i forordning (EU) 2016/399
- 2) "ulovligt ophold": tilstedeværelsen på en medlemsstats område af en tredjelandstatsborger, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder de betingelser for indrejse, der er fastsat i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399 eller [...] *tilsvarende* betingelser for indrejse, ophold eller bopæl i [...] *overensstemmelse med national ret for de medlems[...]stater, der ikke er bundet af nævnte forordning, men som deltager i nærværende forordning*
- 3) "tilbagesendelsesland":
  - a) et tredjeland, der er tredjelandstatsborgerens oprindelsesland
  - b) et tredjeland, der er tredjelandstatsborgerens formelle sædvanlige opholdssted
  - c) et transittredjeland på vej til Unionen i overensstemmelse med Unionens eller medlemsstaternes tilbagetagelsesaftaler eller -ordninger
  - d) et andet tredjeland end det, der er omhandlet i litra a)[...] *og b)*, hvor tredjelandstatsborgeren har ret til indrejse og ophold

- e) et sikkert tredjeland, hvor en tredjelandstatsborgers ansøgning om international beskyttelse er blevet afvist som uantagelig som omhandlet i artikel 59, stk. 8, i forordning (EU) 2024/1348
  - f) det første asylsøgningsland, hvor en tredjelandstatsborgers ansøgning om international beskyttelse er blevet afvist som uantagelig som omhandlet i artikel 58, stk. 4, i forordning (EU) 2024/1348
  - g) et *andet* tredjeland *end det, der er omhandlet i litra a), b) og d)*, med hvilket der er indgået en aftale eller ordning, på grundlag af hvilken tredjelandstatsborgeren accepteres, jf. denne forordnings artikel 17.
- 4) "afgørelse om tilbagesendelse": en administrativ eller retslig afgørelse *eller retsakt*, hvorved det fastslås eller erklæres, at en tredjelandstatsborgers ophold er ulovligt, og som pålægger eller fastslår en forpligtelse for den pågældende til at forlade [...] *medlemsstaternes område*
- 4a. "tilbagesendelse": en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold, der:**
- a) *frivilligt vender tilbage, jf. nr. 6) eller*
  - b) *udsendes af de kompetente myndigheder fra medlemsstaternes område til et tilbagesendelsesland som omhandlet i nr. 3), første afsnit*
- (4b) "afgørelse om udsendelse": en administrativ eller retslig afgørelse eller retsakt, hvorved det fastslås eller erklæres, at tredjelandstatsborgeren kan udsendes til et eller flere tilbagesendelseslande, jf. nr. 3)**

- 5) "udsendelse": fuldbyrdelse af de kompetente myndigheders afgørelse om tilbagesendelse ved [...] fysisk transport ud af medlemsstaternes [...] område
- 6) "frivillig tilbagevenden": [...] **udrejse fra** medlemsstaternes område [...] **på eget initiativ, med eller uden bistand, og uden at der er tale om udsendelse, foretaget af en person, der er**
  - a) **en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold, mod hvem der endnu ikke er truffet en afgørelse om tilbagesendelse eller**
  - b) **en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold, der opfylder forpligtelsen til at forlade landet inden eller efter udløbet af fristen for frivillig udrejse som fastsat i afgørelsen om tilbagesendelse**
- 7) "forsvinden": den handling, hvorved en tredjelandstatsborger ikke forbliver til rådighed for de kompetente administrative eller retslige myndigheder[...]
- 8) "indrejseforbud": en administrativ eller retslig afgørelse eller retsakt, hvorved indrejse i og ophold på medlemsstaternes område forbydes[...]
- 9) [...]
- 10) [...]

- 11) "tilbagesendelsesoperation": en operation, der tilrettelægges eller koordineres af en kompetent myndighed *eller støttes af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning ("Frontex")*, hvorved tredjelandstatsborgere fra en eller flere medlemsstater tilbagesendes.

[...] ²⁶ [...]

Artikel 5

Grundlæggende rettigheder

Ved anvendelsen af denne forordning handler medlemsstaterne i fuld overensstemmelse med den relevante EU-ret, herunder chartret, med de relevante dele af folkeretten, med forpligtelserne vedrørende adgang til international beskyttelse, [...] *med* princippet om non-refoulement og med de grundlæggende rettigheder.

---

²⁶ [...]

Kapitel II
TILBAGESENDELSESPROCEDURE

AFDELING 1
INDLEDNING AF TILBAGESENDELSESPROCEDUREN

Artikel 6

[...]

AFDELING 2
TILBAGESENDELSESPROCEDURE

Artikel 7

[...] Afgørelse om tilbagesendelse

1. De kompetente myndigheder *i den medlemsstat, som fastslår eller pålægger en forpligtelse til at forlade medlemsstaternes område*, træffer afgørelse om tilbagesendelse af enhver tredjelandsstatsborger, der opholder sig ulovligt på deres område [...].

1a. Afgørelser om tilbagesendelse skal:

- a) angive en udrejsefrist, der ikke må overstige 30 dage, inden udløbet af hvilken tredjelandsstatsborgeren senest skal forlade medlemsstaternes område eller*
- b) angive, at tredjelandsstatsborgeren straks skal forlade medlemsstaternes område.*

Den i litra a) omhandlede udrejsefrist kan præciseres yderligere i national ret.

Medlemsstaterne kan i deres nationale ret fastlægge, hvornår en tredjelandsstatsborger indrømmes en frist for frivillig udrejse eller pålægges at forlade medlemsstaten med det samme.

1b. Medlemsstaterne kan fastsætte en udrejsefrist i henhold til stk. 1a, der overstiger 30 dage under behørig hensyntagen til de særlige omstændigheder i den enkelte sag.

1c. Medlemsstaterne kan forlænge udrejsefristen i henhold til stk. 1a under behørig hensyntagen til de særlige omstændigheder i den enkelte sag, navnlig deltagelse i et tilbagesendelses- og reintegrationsprogram i henhold til artikel 46, stk. 3, og overholdelse af forpligtelsen til at samarbejde som fastsat i artikel 21.

Medlemsstaterne kan afkorte udrejsefristen i henhold til stk. 1a i tilfælde af manglende overholdelse af forpligtelsen til at samarbejde som fastsat i artikel 21.

1d. Udrejseperioden regnes fra en dato som fastsat i national ret.

2. Afgørelsen om tilbagesendelse skal meddeles skriftligt og indeholde faktiske og retlige grunde [...]. *Tredjelandstatsborgeren underrettes* om tilgængelige retsmidler og frister for at anvende disse retsmidler. *Tredjelandstatsborgeren underrettes* [...] om afgørelsen om tilbagesendelse *hurtigst muligt i overensstemmelse med national ret i den pågældende medlemsstat.*

3. De kompetente myndigheder kan beslutte ikke at fremlægge oplysninger om de faktiske årsager eller kan beslutte at begrænse disse oplysninger, hvis det i national ret fastsættes, at retten til information skal begrænses, eller hvis det er nødvendigt af hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed og for at forebygge, efterforske, opdage og retsforfølge strafbare handlinger. Med henblik på tredjelandstatsborgeres adgang til effektive retsmidler underrettes disse i sådanne tilfælde om det væsentligste indhold af begrundelsen for afgørelsen om tilbagesendelse. *Forpligtelsen til at underrette tredjelandstatsborgeren om det væsentligste indhold af begrundelsen omfatter ikke en forpligtelse til at videregive klassificerede informationer.*

4. [...] *Tilbagesendelseslandet eller -landene kan bestemmes i afgørelsen om tilbagesendelse. Hvis tredjelandstatsborgeren beslutter at vende frivilligt tilbage til et andet tilbagesendelsesland [...] end det land eller de lande, der er fastlagt i afgørelsen om tilbagesendelse, er en ny [...] afgørelse, [...] hvori tilbagesendelseslandet bestemmes, ikke påkrævet.*
- 4a. *De kompetente myndigheder er ikke afskåret fra at træffe en afgørelse om tilbagesendelse, hvis udsendelsen hindres, herunder på grund af risikoen for refoulement. Hvis tilbagesendelseslandet er blevet bestemt i afgørelsen om tilbagesendelse, og der er konstateret en risiko for refoulement, skal det fremgå af afgørelsen om tilbagesendelse, at udsendelsen til det pågældende tilbagesendelsesland udsættes i overensstemmelse med artikel 14, stk. 1, litra a).*
5. Medlemsstaterne tilvejebringer efter anmodning en skriftlig eller mundtlig oversættelse af de vigtigste elementer i afgørelsen om tilbagesendelse [...], herunder oplysninger om tilgængelige retsmidler på et sprog, som tredjelandstatsborgeren forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå. *Medlemsstaterne kan anvende generelle informationsark eller oversættelser, herunder maskingenererede oversættelser.*
6. En afgørelse om tilbagesendelse [...] træffes i den samme retsakt eller *i en særskilt retsakt* samtidig og sammen med afgørelsen om at bringe en tredjelandstatsborgers lovlige ophold til ophør *uden unødigt ophold derefter, og* uden at dette berører de proceduremæssige garantier, der er fastsat i kapitel IV og andre relevante bestemmelser i EU-retten og folkeretten.

7. Når der træffes afgørelse om tilbagesendelse, [...] **anvender [...] medlemsstaterne** den formular ("den europæiske tilbagesendelsesordre"), der indføres i henhold til stk. 8. **Formularen skal indeholde de vigtigste elementer i afgørelsen om tilbagesendelse og, hvor det er relevant, afgørelsen om udsendelse,** og gøres tilgængelig via Schengeninformationssystemet i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1860 [...].
8. **Senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttræden** vedtager Kommissionen en gennemførelsesretsakt om den europæiske tilbagesendelsesordre, der er omhandlet i stk. 7. Gennemførelsesretsakten vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 49, stk. 2.
9. [...] **Senest ved vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i stk. 8,** begynder medlemsstaterne **og Kommissionen og relevante EU-agenturer såsom eu-LISA[...]** at indføre de nødvendige henholdsvis retlige og tekniske ordninger for at gøre den europæiske tilbagesendelsesordre [...] **tilgængelig gennem Schengeninformationssystemet med henblik på at lette opfyldelsen af forpligtelsen i stk. 7. Kommissionen og relevante EU-agenturer såsom eu-LISA støtter [...] medlemsstaterne, hvis det er relevant.**

- 9a. *Senest når denne forordning begynder at finde anvendelse, gennemfører Kommissionen og relevante EU-agenturer såsom eu-LISA foranstaltninger for at sikre muligheden for automatisk behandling af den europæiske tilbagesendelsesordre med henblik på at gøre anvendelsen af artikel 9 mere effektiv.*
- 9b. *Medlemsstaterne underretter Kommissionen om de nødvendige retlige og tekniske ordninger, der er indført for at opfylde forpligtelsen i stk. 7, senest når denne forordning begynder at finde anvendelse.*

[...]

Artikel 8

Undtagelser fra forpligtelsen til at træffe en afgørelse om tilbagesendelse

1. Medlemsstaternes kompetente myndigheder kan beslutte ikke at træffe afgørelse om tilbagesendelse i et af følgende tilfælde, hvor tredjelandsstatsborgeren:
  - a) overføres til en anden medlemsstat efter proceduren i artikel 23a i forordning (EU) 2016/399
  - b) overføres til en anden medlemsstat i henhold til bilaterale aftaler eller ordninger eller på grundlag af samarbejde mellem medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 44

- c) er en person, hvis ulovlige ophold opdages i forbindelse med grænsekontrol ved udrejse ved den ydre grænse i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EU) 2016/399 eller tilsvarende kontrol *i overensstemmelse med* [...] national ret *for medlemsstater, der ikke er bundet af nævnte forordning* [...], idet det så vidt muligt undgås at udsætte den pågældende tredjelandsstatsborgers udrejse.
2. Der træffes ikke afgørelse om tilbagesendelse i tilfælde, hvor tredjelandsstatsborgeren er i besiddelse af en gyldig opholdstilladelse, et visum til længerevarende ophold eller en anden tilladelse, der giver ret til ophold, udstedt af en anden medlemsstat [...].
3. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 2, kræver medlemsstaten, at tredjelandsstatsborgeren straks rejser til denne anden medlemsstats område. Hvis tredjelandsstatsborgeren ikke efterkommer dette krav, eller hvis tredjelandsstatsborgerens øjeblikkelige udrejse er nødvendig af hensyn til den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed, kan medlemsstaterne anmode om samarbejde fra de øvrige medlemsstater i henhold til artikel 44 eller træffe en afgørelse om tilbagesendelse i overensstemmelse med artikel 7.
4. Der træffes ikke afgørelse om tilbagesendelse i tilfælde, hvor [...] proceduren [...] i artikel 9 *finder anvendelse*.

Artikel 9

Anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om tilbagesendelse truffet af en anden medlemsstat

1. Den medlemsstat, hvor tredjelandsstatsborgeren opholder sig ulovligt ("fuldbyrdende medlemsstat"), kan anerkende **og fuldbyrde** en eksigibel afgørelse om tilbagesendelse **og, hvor det er relevant, en afgørelse om udsendelse**, som en anden medlemsstat ("den medlemsstat, der har truffet afgørelsen") har truffet over for den pågældende tredjelandsstatsborger i henhold til artikel 7, stk. 1, [...] og artikel 12, stk. 2. **Fuldbyrdelsen** baseres på **de oplysninger, der er tilgængelige i** den europæiske tilbagesendelsesordre, jf. artikel 7, stk. 7, [...] **og** sker [...] **i overensstemmelse med nationale regler og procedurer** i henhold til artikel 12.
2. [...] Medlemsstaterne [...] er [...] **ikke forpligtet til at vedtage administrative afgørelser eller retsakter med henblik på anerkendelse. Anerkendelsen behøver ikke tage form af en administrativ** [...] procedure [...].

3. [...]
4. [...]
5. Hvis en medlemsstat ikke anerkender eller fuldbyrder en afgørelse om tilbagesendelse *eller en afgørelse om udsendelse* i henhold til stk. 1, [...] træffer den pågældende medlemsstat en afgørelse om tilbagesendelse [...] *på de betingelser, der er fastsat i artikel 7, eller en afgørelse om udsendelse i henhold til artikel 12, stk. 2.*
6. [...] *Hvis en* medlemsstat *anerkender eller fuldbyrder en afgørelse om tilbagesendelse eller en afgørelse om udsendelse i henhold til stk. 1*, suspenderer [...] *den udsendelsen*, hvis virkningerne af afgørelsen om tilbagesendelse *eller afgørelsen om udsendelse* suspenderes i den medlemsstat, der har truffet afgørelsen, *og kan træffe en afgørelse om tilbagesendelse på de betingelser, der er fastsat i artikel 7.*
7. Hvis den medlemsstat, der har truffet afgørelsen om tilbagesendelse, *suspenderer eller* trækker afgørelsen om tilbagesendelse tilbage, eller hvis [...] *en administrativ myndighed eller ret eller et andet domstolslignende organ* annullerer afgørelsen om tilbagesendelse, træffer den fuldbyrdende medlemsstat en afgørelse om tilbagesendelse på de betingelser, der er fastsat i artikel 7.

8. Den medlemsstat, der har truffet afgørelsen, giver *efter anmodning* den fuldbyrdende medlemsstat alle tilgængelige data og dokumenter, der er nødvendige med henblik på [...] tilbagesendelse *eller udsendelse*, [...] i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1860 [...].
9. [...]
- 9a. Anvendelsen af artikel 9 berører ikke anvendelsen af undtagelserne i artikel 8.*
10. [...]
- 11. Medlemsstaterne begynder ved vedtagelsen af den gennemførelsesretsakt, der er omhandlet i artikel 7, stk. 8, at indføre forberedende skridt, der kan lette anerkendelsen af afgørelser om tilbagesendelse eller afgørelser om udsendelse, der er truffet af en anden medlemsstat, herunder, hvor det er relevant, retlige og tekniske ordninger i deres nationale systemer, ændringer af nationale IT-systemer, relevant uddannelse og pilotprojektaktiviteter.*

12. *To år efter denne forordnings anvendelsesdato vurderer Kommissionen gennemførelsen af gensidig anerkendelse i henhold til denne artikels stk. 1, navnlig for så vidt angår følgende:*
- a) *om de retlige og tekniske ordninger, der gør den europæiske tilbagesendelsesordre tilgængelig gennem Schengeninformationssystemet i henhold til artikel 7, stk. 7, er indført af medlemsstaterne og er effektive*
  - b) *om de retlige og tekniske ordninger til at sikre automatisk behandling af den europæiske tilbagesendelsesordre i henhold til artikel 7, stk. 9, er indført af medlemsstaterne*
  - c) *effektiviteten af anerkendelsen og fuldbyrdelsen af afgørelser om tilbagesendelse og afgørelser om udsendelse*
  - d) *byrden på de retslige og administrative nationale systemer som følge heraf og*
  - e) *resultaterne af relevante uddannelses- og pilotprojektaktiviteter.*
13. *På grundlag af den vurdering, der er omhandlet i stk. 12, forelægger Kommissionen, hvis det er relevant, lovgivningsforslag, herunder eventuelle målrettede ændringer for at sikre effektiv tilbagesendelse, med henblik på at indføre obligatorisk anerkendelse og fuldbyrdelse af eksigible afgørelser om tilbagesendelse og afgørelser om udsendelse, der er truffet af en anden medlemsstat. Hvis Kommissionen ikke forelægger et forslag, redegør den for begrundelsen herfor.*
14. *Medlemsstaterne fremlægger på Kommissionens anmodning de oplysninger, der er nødvendige for at afslutte vurderingen i henhold til denne artikels stk. 12, navnlig statistikker over antallet af tredjelandsstatsborgere, der er blevet udsendt eller tilbagesendt på grundlag af anerkendte afgørelser om tilbagesendelse og, hvor det er relevant, afgørelser om udsendelse truffet af en anden medlemsstat inden for en nærmere fastsat frist. Kommissionen gør, hvor det er muligt, brug af de oplysninger, der er gjort tilgængelige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007.*

AFDELING 3

INDREJSEFORBUD

Artikel 10

Udstedelse af et indrejseforbud

1. Afgørelser om tilbagesendelse skal ledsages af et indrejseforbud, når:
  - a) tredjelandstatsborgeren er genstand for udsendelse i overensstemmelse med artikel 12
  - b) forpligtelsen til at [...] **forlade medlemsstaternes område** ikke er blevet opfyldt inden for de frister, der er fastsat i overensstemmelse med artikel [...] 7, **stk. 1a-1c**
  - c) tredjelandstatsborgeren udgør en sikkerhedsrisiko, jf. artikel 16.
2. I andre tilfælde end dem, der er anført i stk. 1, [...] **kan** de kompetente myndigheder, **lade** en afgørelse om tilbagesendelse [...] **eller en afgørelse om udsendelse ledsage af** et indrejseforbud under hensyntagen til de relevante omstændigheder, navnlig i hvor høj grad tredjelandstatsborgeren samarbejder.
3. Indrejseforbuddet udstedes skriftligt som en del af afgørelsen om tilbagesendelse **eller som en del af afgørelsen om udsendelse** eller særskilt. [...] **Indrejseforbuddet** meddeles tredjelandstatsborgeren på et sprog, som tredjelandstatsborgeren forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå. **Oplysninger om virkningerne af et indrejseforbud kan meddeles i et generelt informationsark.**

4. De kompetente myndigheder kan uden at træffe en afgørelse om tilbagesendelse udstede et indrejseforbud til en tredjelandssstatsborger, der har opholdt sig ulovligt på medlemsstaternes område, og hvis ulovlige ophold opdages i forbindelse med grænsekontrol, der foretages ved udrejse i overensstemmelse med artikel 8 i forordning (EU) 2016/399, *eller tilsvarende kontrol i overensstemmelse med national ret for medlemsstater, der ikke er bundet af nævnte forordning*[...]. *Indrejseforbuddet kan i disse tilfælde pålægges og meddeles, efter at tredjelandssstatsborgeren har forladt medlemsstaternes område* [...], idet det så vidt muligt undgås at udsætte den pågældende tredjelandssstatsborgers udrejse.
- 4a. Hvis en tredjelandssstatsborger med ulovligt ophold forlader medlemsstaternes område, inden der er truffet en afgørelse om tilbagesendelse, kan de kompetente myndigheder udstede et indrejseforbud uden at træffe en sådan afgørelse om tilbagesendelse.*
- 4b. Hvis grundene til at udstede et indrejseforbud er opstået, efter at der er truffet en afgørelse om tilbagesendelse, kan de kompetente myndigheder pålægge et indrejseforbud uden at træffe en ny afgørelse om tilbagesendelse.*
5. De kompetente myndigheder kan undlade at udstede et indrejseforbud i individuelle tilfælde af humanitære årsager, *hvis tredjelandssstatsborgeren er offer for menneskehandel*, eller hvis tredjelandssstatsborgeren samarbejder behørigt med de kompetente myndigheder, [...] *herunder* ved at tilmelde sig et tilbagesendelses- og reintegrationsprogram.

6. Varigheden af indrejseforbuddet fastsættes under behørig hensyntagen til alle relevante omstændigheder i den enkelte sag til højst 10 år. *Uden at det berører artikel 16, stk. 3, litra a), kan et indrejseforbud udstedes for højst 20 år under behørig hensyntagen til alle relevante omstændigheder og navnlig de kompetente myndigheders behørigt begrundede årsager til, at det er nødvendigt yderligere at forhindre tredjelandstatsborgeren i at indrejse på medlemsstaternes område.*
7. [...]
8. Indrejseforbuddet løber fra den dato, hvor tredjelandstatsborgeren har forladt medlemsstaternes område.

Artikel 11

Ophævelse, suspension eller afkortning af varigheden af et indrejseforbud

1. Et indrejseforbud kan ophæves, suspenderes eller afkortes *af den udstedende medlemsstat*, hvis tredjelandstatsborgeren [...] *påviser, at vedkommende frivilligt er vendt tilbage i overensstemmelse med en afgørelse om tilbagesendelse.*

[...]

2. *Den kompetente myndighed kan efter eget skøn ophæve, suspendere eller afkorte varigheden af et indrejseforbud [...] i begrundede individuelle tilfælde, herunder af humanitære årsager, under hensyntagen til alle relevante omstændigheder.*
3. *En tredjelandsstatsborger [...] kan indgive en velbegrundet anmodning [...] om ophævelse, suspension eller afkortning af varigheden af et indrejseforbud, forudsat at vedkommende har overholdt afgørelsen om tilbagesendelse, jf. dog stk. 4.*
4. *En tredjelandsstatsborger, der har fået udstedt et indrejseforbud på over 10 år i overensstemmelse med artikel 10, stk. 6, eller artikel 16, stk. 3, litra a), kan 10 år efter sin udrejse fra medlemsstaterne anmode den udstedende medlemsstat om at tage op til fornyet overvejelse, om indrejseforbuddet skal ophæves, suspenderes eller afkortes under behørig hensyntagen til alle relevante omstændigheder, herunder, hvor det er relevant, om tredjelandsstatsborgeren fortsat udgør en sikkerhedsrisiko i henhold til artikel 16, og om indrejseforbuddet fortsat er nødvendigt for fortsat at forhindre den pågældende tredjelandsstatsborger i at indrejse på medlemsstaternes område. Anmodningen om fornyet overvejelse skal være velbegrundet.*
5. *Medlemsstaterne kan gøre ophævelsen af et indrejseforbud betinget af, at omkostningerne ved udsendelsen af tredjelandsstatsborgeren godtgøres.*

AFDELING 4

FULDBYRDELSE AF AFGØRELSER OM TILBAGESENDELSE

Artikel 12

Udsendelse

1. ***Medlemsstaterne træffer alle de nødvendige foranstaltninger til at udsende tredjelandstatsborgeren, [...] hvis:***
  - a) vedkommende ikke har opfyldt forpligtelsen til at forlade området i overensstemmelse med artikel 7***
    - a) vedkommende [...] ***ikke*** samarbejder med myndighederne [...]
    - b) [...]
    - c) vedkommende er omfattet af anvendelsesområdet for artikel 16
    - d) vedkommende [...] ***tager til en anden medlemsstat uden tilladelse, herunder i den periode***, der er fastsat i overensstemmelse med artikel [...] 7
  - f) medlemsstaten finder det nødvendigt og forholdsmæssigt som fastsat i national ret at udsende tredjelandstatsborgeren af andre grunde end de i litra -a) - d) nævnte.***

- 1a. Intet i denne forordning forhindrer, at medlemsstaterne tillader eller letter frivillig tilbagevenden for en tredjelandsskatsborger, der på anden måde er genstand for udsendelse i henhold til stk. 1.*
- 1b. Hvis der ikke tidligere er blevet bestemt et tilbagesendelsesland, bestemmer medlemsstaten et eller flere tilbagesendelseslande, jf. artikel 4, stk. 3, inden udsendelsen gennemføres.*
- 2. [...] En afgørelse om udsendelse kan træffes af de kompetente myndigheder over for enhver tredjelandsskatsborger, der er genstand for tilbagesendelse. Hvis der træffes en afgørelse om udsendelse, skal den være skriftlig og kan indgå i den samme afgørelse som afgørelsen om tilbagesendelse eller som [...] en særskilt administrativ eller retslig afgørelse [...] eller retsakt eller som en del af en anden administrativ eller retslig afgørelse.*
- 2a. Hvis en kompetent myndighed træffer en afgørelse om udsendelse, og hvis tilbagesendelseslandet ikke tidligere er blevet fastlagt, skal afgørelsen om udsendelse angive et eller flere tilbagesendelseslande, jf. artikel 4, stk. 3.*
- 2b. Når der træffes en afgørelse om udsendelse, skal den indeholde de faktiske og retlige grunde. Tredjelandsskatsborgeren underrettes om tilgængelige retsmidler og frister for at anvende disse retsmidler. Afgørelsen om udsendelse meddeles tredjelandsskatsborgeren hurtigst muligt i overensstemmelse med national ret i den pågældende medlemsstat.*

- 2c. *Når der træffes en afgørelse om udsendelse, får tredjelandstatsborgeren efter anmodning en skriftlig eller mundtlig oversættelse af de vigtigste elementer i afgørelsen om udsendelse, herunder oplysninger om tilgængelige retsmidler på et sprog, som tredjelandstatsborgeren forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå. Medlemsstaterne kan anvende generelle informationsark eller oversættelser, herunder maskingenererede oversættelser.*
3. *Hvis tredjelandstatsborgeren angiver, eller hvis medlemsstatens myndigheder får kendskab til, relevante indikationer på, at udsendelsen vil være i strid med non-refoulement-princippet, henviser de kompetente myndigheder tredjelandstatsborgeren til den relevante procedure, herunder, hvor det er relevant, asylproceduren i overensstemmelse med forordning 2024/1348, eller vurderer i overensstemmelse med national ret, hvorvidt udsendelsen er i overensstemmelse med non-refoulement-princippet [...]. Den pågældende tredjelandstatsborger fremlægger hurtigst muligt alle relevante [...] oplysninger vedrørende [...] sine personlige forhold for at underbygge sin påstand om, at udsendelsen ville være i strid med non-refoulement-princippet. De kompetente myndigheder kan basere sig på eller tage hensyn til enhver tidligere vurdering af risikoen for refoulement. Der foretages kun en vurdering af risikoen for refoulement, hvis de relevante oplysninger er blevet underbygget.*
- 3a. *Medlemsstaterne kan beslutte, at princippet om non-refoulement kan vurderes af en anden myndighed end den kompetente myndighed, der træffer eller fuldbyrder afgørelsen om tilbagesendelse.*

4. Tvangsforanstaltninger, der træffes for at sikre udsendelse, skal være nødvendige og forholdsmæssige og må under ingen omstændigheder overstige tærsklen for rimelig magtanvendelse. De skal gennemføres i henhold til den nationale lovgivning under overholdelse af de grundlæggende rettigheder og med behørig respekt for den pågældende tredjelandstatsborgers værdighed og fysiske integritet.
5. Ved gennemførelsen af udsendelser med fly tager medlemsstaterne hensyn til de fælles retningslinjer for sikkerhedsbestemmelser i forbindelse med samlet udsendelse med fly, der er knyttet som bilag til Rådets beslutning 2004/573/EF²⁷.

[...]

Artikel 13

[...]

---

²⁷ Rådets beslutning 2004/573/EF af 29. april 2004 om tilrettelæggelse af samlet udsendelse med fly fra to eller flere medlemsstaters område af tredjelandstatsborgere, der er omfattet af individuelle afgørelser om udsendelse (EUT L 261 af 6.8.2004, s. 28, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2004/573/oj>).

[...]

Artikel 14

Betingelser for udsættelse af udsendelse

1. Udsendelse i henhold til artikel 12 skal udsættes i følgende tilfælde:
  - a) hvis det vil være i strid med princippet om non-refoulement eller
  - b) hvis og så længe afgørelsen om tilbagesendelse er suspenderet i overensstemmelse med artikel 28.
2. Udsendelse i henhold til artikel 12 kan udsættes [...] under hensyntagen til de særlige omstændigheder i den enkelte sag.
3. Hvis tredjelandstatsborgeren anmoder om udsættelse af udsendelsen, skal anmodningen behørigt begrundes.

4. [...] Medlemsstaterne giver den pågældende tredjelandstatsborger en skriftlig bekræftelse **af** udsættelsen **i overensstemmelse med stk. 1. En oversættelse af bekræftelsen kan meddeles tredjelandstatsborgeren mundtligt på et sprog, som vedkommende forstår eller med rimelighed formodes at forstå, herunder ved brug af tolketjenester.**
5. [...] **Udsættelse af** udsendelsen i overensstemmelse med stk. 1 eller 2 [...] tages op til revision[...] **i tilfælde af, at de relevante omstændigheder ændrer sig.**
6. Der skal i den periode, hvor udsendelsen er blevet udsat, tages hensyn til følgende vedrørende tredjelandstatsborgerens situation, **herunder tredjelandstatsborgerens opfyldelse af forpligtelserne i denne forordning,:**
  - a) basale behov
  - b) familiens enhed med familiemedlemmer, der befinder sig på medlemsstatens område
  - c) akut lægebehandling og nødvendig behandling af sygdom
  - d) mindreåriges adgang til grunduddannelsessystemet afhængigt af varigheden af deres ophold
  - e) sårbare personers særlige behov.
7. Hvis udsendelsen udsættes, kan foranstaltningerne i [...] **artikel 21-23c og 29** finde anvendelse, hvis betingelserne er opfyldt.

Artikel 15

Overvågning af udsendelsen

1. Medlemsstaterne indfører et uafhængigt *system til overvågning af tvangsmæssig tilbagesendelse* [...]

Artikel 16

Tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, der udgør en sikkerhedsrisiko

1. Denne artikel finder anvendelse på tredjelandstatsborgere, hvis:
  - a) de udgør en trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed, **herunder når de er genstand for en indberetning i henhold til artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1861**
  - b) der er [...] **rimelig grund til at antage**, at de har begået en alvorlig strafbar handling som omhandlet i artikel 2, stk. 2, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA²⁸, **eller har begået en strafbar handling, der indebærer en straf bestående af frihedsberøvelse i mindst et år i henhold til national ret**
    - ba) der er rimelig grund til at antage, at personen er involveret i en af de strafbare handlinger, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541**
  - c) der er [...] **rimelig grund til at antage**, at **de** [...] har til hensigt at begå en strafbar handling som omhandlet i dette stykkes litra b) på en medlemsstats område
    - ca) der er rimelig grund til at antage, at de udgør en anden sikkerhedstrussel som identificeret i henhold til national ret.**
2. Tredjelandstatsborgere, der er omfattet af denne artikels anvendelsesområde, skal udsendes [...].

---

²⁸ Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne – Erklæringer fra en række medlemsstater i forbindelse med rammeafgørelsens vedtagelse (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_framw/2002/584/oj).

- 2a. Medlemsstaterne kan tillade frivillig tilbagevenden for tredjelandstatsborgere, der er omfattet af denne artikels anvendelsesområde, navnlig hvis det anses for at føre til en hurtigere og mere effektiv tilbagesendelse.**
3. Uanset de relevante bestemmelser i denne forordning kan tredjelandstatsborgere, der er omfattet af denne artikel, være:
- a) omfattet af et indrejseforbud udstedt i overensstemmelse med artikel 10, som overstiger den maksimale varighed, der er omhandlet i artikel 10, stk. 6, [...], **eller et indrejseforbud af ubegrænset varighed, hvis det er berettiget og står i et rimeligt forhold til den sikkerhedsrisiko, som tredjelandstatsborgeren udgør**
  - b) frihedsberøvet i overensstemmelse med artikel 29, stk. 3, litra c)
  - c) frihedsberøvet i fængsler [...]
  - d) frihedsberøvet i [...] **yderligere perioder**, der overstiger den maksimale varighed, der er omhandlet i artikel 32, stk. 3, og som fastsættes af en [...] **kompetent** myndighed under hensyntagen til omstændighederne i den enkelte sag, og som prøves af en [...] **ret eller et andet domstolslignende organ** mindst hver tredje måned.
- 3a. En tredjelandstatsborger, der har fået udstedt et indrejseforbud i overensstemmelse med stk. 3, litra a), kan anmode den udstedende medlemsstat om at tage op til fornyet overvejelse, om indrejseforbuddet skal ophæves, suspenderes eller afkortes i overensstemmelse med artikel 11, stk. 4.**

4. [...] *Når den trussel mod den offentlige orden, [...] mod den offentlige sikkerhed eller mod den nationale [...] sikkerhed, som tredjelandstatsborgere omhandlet i stk. 1, litra a), udgør, ikke kan afhjælpes effektivt i henhold til denne artikel, kan medlemsstaterne fastsætte andre foranstaltninger i henhold til national ret. Når medlemsstaterne træffer den relevante afgørelse [...], sikrer de, at foranstaltningen er nødvendig og forholdsmæssig under hensyntagen til alvoren af truslen mod den offentlige sikkerhed eller den fare, som den pågældende person udgør.*

Artikel 17

Tilbagesendelse til et tredjeland, med hvilket der er en aftale eller ordning

1. Tilbagesendelse som omhandlet i artikel 4, stk. 1, nr. 3), litra g), af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold kræver en aftale eller ordning med et tredjeland. En sådan aftale eller ordning kan kun indgås med et tredjeland, der overholder internationale menneskerettighedsstandarder og -principper i overensstemmelse med folkeretten, herunder princippet om non-refoulement.
2. En aftale eller ordning i henhold til stk. 1 skal indeholde følgende:
  - a) de procedurer, der skal gælde for [...] **tilbagesendelse** af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold fra medlemsstaternes område til det i stk. 1 omhandlede tredjeland
  - b) betingelserne for tredjelandstatsborgerens ophold i tredjelandet, jf. stk. 1[...]

- c) [...]
- d) tredjelandets forpligtelser som omhandlet i stk. 1, andet punktum
- e) [...]
- f) de konsekvenser, der skal drages i tilfælde af overtrædelser af aftalen eller ordningen [...].

2a. Hvis en aftale eller ordning i henhold til stk. 1 fastsætter de nærmere bestemmelser for den videre tilbagesendelse til et tilbagesendesland, jf. artikel 4, stk. 3, litra a)-f), skal aftalen eller ordningen ud over stk. 2 fastsætte følgende:

- a) konsekvenserne i tilfælde af, at videre tilbagesendelse ikke er mulig**
- b) medlemsstatens eller Unionens og det pågældende tredjelandets respektive forpligtelser og ansvar**
- c) de konsekvenser, der skal drages i tilfælde af en væsentlig ændring, der har en negativ indvirkning på tredjelandets situation**
- d) et uafhængigt organ eller en uafhængig mekanisme til at overvåge den effektive anvendelse af aftalen eller ordningen.**

Aftalen eller ordningen i henhold til første afsnit kan omfatte betingelserne for frihedsberøvelse i tredjelandet.

3. [...] *Medlemsstaterne underretter på et passende tidspunkt de relevante medlemsstater om forhandlingerne om en aftale eller ordning [...] jf. stk. 1, med et tredjeland, der har en fælles grænse med disse medlemsstater. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om eventuelle bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger, der er indgået i overensstemmelse med stk. 1, inden de træder i kraft, eller, hvis en aftale eller ordning skal anvendes midlertidigt, inden påbegyndelsen af den midlertidige anvendelse heraf. Kommissionen og de øvrige medlemsstater underrettes også om eventuelle efterfølgende ændringer eller ophør af sådanne aftaler eller ordninger.*
4. Uledsagede mindreårige [...] sendes ikke tilbage til et tredjeland som omhandlet i stk. 1.

AFDELING 5

TILBAGESENDELSE AF MINDREÅRIGE

Artikel 18

Barnets tarv

Barnets tarv skal være det primære hensyn ved anvendelsen af bestemmelserne i denne forordning.

Artikel 19

Aldersvurdering af mindreårige

1. Hvis der som følge af en tredjelandstatsborgers udsagn, tilgængelig dokumentation eller andre relevante indikationer hersker tvivl om, hvorvidt vedkommende er mindreårig, kan den kompetente myndighed foretage [...] **en aldersvurdering i henhold til** national [...] **ret**. Artikel 25 i forordning (EU) 2024/1348 [...] **kan** finde tilsvarende anvendelse på en sådan vurdering.
2. **Den kompetente myndighed kan basere sig på en eksisterende aldersvurdering, der er foretaget i tidligere faser af tilbagesendelsesproceduren eller i andre relevante procedurer.**
3. **En medlemsstat kan anerkende afgørelser vedrørende vurdering af alder, som andre medlemsstater har truffet, hvor aldersvurderingerne er foretaget under overholdelse af EU-retten.**

Tilbagesendelse af uledsagede mindreårige

1. [...] Der ydes i overensstemmelse med barnets tarv bistand fra relevante organer, som ikke er de myndigheder, der er ansvarlige for den tvangsmæssige tilbagesendelse.
2. Der **udpeges** en repræsentant eller en person til at varetage barnets tarv, til, alt efter hvad der er relevant, at repræsentere, bistå eller handle på vegne af en uledsaget mindreårig i forbindelse med tilbagesendelsesprocessen. Det sikres, at den udpegede repræsentant er behørigt uddannet i børnevenlig og alderssvarende kommunikation, og at vedkommende [...] **kan kommunikere** på et sprog, som den mindreårig forstår **eller med rimelighed kan formodes at forstå**. Denne person [...] **kan** være den person, der er udpeget til midlertidigt at fungere som repræsentant i medfør af direktiv (EU) 2024/1346, hvis personen er blevet udpeget i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 27. **Kommunikationen kan foregå ved hjælp af tolkebistand.**
3. Den uledsagede mindreårig høres enten direkte eller gennem den repræsentant eller [...] **udpegede** person, der er omhandlet i stk. 2, herunder i forbindelse med fastlæggelse af, hvad der er barnets tarv. **Senest** inden en uledsaget mindreårig udsendes fra en medlemsstats område, sikrer myndighederne i den pågældende medlemsstat, at vedkommende sendes tilbage til et familiemedlem, til en udpeget værge eller til passende modtagelsesfaciliteter i tilbagesendelseslandet.

Kapitel III

TREDJELANDSSTATSBORGERES FORPLIGTELSE

Artikel 21

Forpligtelse til at samarbejde

1. Tredjelandstatsborgere *skal opfylde forpligtelsen til at forlade medlemsstaternes område og er* forpligtet til at samarbejde med medlemsstaternes kompetente myndigheder [...], *hvis denne forordning finder anvendelse på dem.*
- 1a. *Tredjelandstatsborgere skal uden unødigt ophold give de kompetente myndigheder oplysninger om alle relevante ændringer i deres individuelle situation, der er relevante med henblik på denne forordning.*
2. *Uden at det berører forpligtelsen til at forlade medlemsstaternes område,* skal tredjelandstatsborgere:
  - a) forblive *tilgængelige for de kompetente myndigheder* på den medlemsstats område, der er kompetent med hensyn til den tilbagesendelsesprocedure, som tredjelandstatsborgere [...] er omfattet af, [...] og ikke forsvinde, *herunder* til en anden medlemsstat, *og møde frem ved afrejsen med henblik på tilbagesendelse som fastsat af den kompetente myndighed*

- b) [...] uden unødigt ophold fremlægge alle de oplysninger og al [...] den dokumentation, **herunder kopier og elektroniske registreringer**, som de er i besiddelse af **eller med rimelighed kan formodes at kunne indhente**, og som er relevant for [...] at fastslå eller kontrollere deres identitet **eller nationalitet**, eller som på anden måde er relevant i forbindelse med tilbagesendelsesproceduren.
- ba) uden unødigt forsinkelse fremlægge et identitets- eller rejsedokument for de kompetente myndigheder eller samarbejde om at indhente et identitets- eller rejsedokument**
- c) og må ikke destruere eller på anden måde bortskaffe [...] dokumenter, **oplysninger og dokumentation som nævnt i dette stykkes litra b) og ba)**, anvende kaldenavne med svigagtig hensigt, give andre falske oplysninger mundtligt eller skriftligt eller på anden måde svigagtigt modsætte sig tilbagesendelsesproceduren [...]
- d) give en forklaring, hvis de ikke er i besiddelse af et identitets- eller rejsedokument
- e) oplyse om, hvilke tredjelande de har været i transit i, **og om rejseruten**
- f) afgive biometriske oplysninger som defineret i **national ret og EU-retten, herunder artikel 2, stk. 1, litra s)**, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1358²⁹

---

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1358 af 14. maj 2024 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af biometriske oplysninger med henblik på effektiv anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 og (EU) 2024/1350 og Rådets direktiv 2001/55/EF og på identificering af tredjelandsstatsborgere og statsløse med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/818 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 (EUT L, 2024/1358, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

- fa) opfylde transportvirksomheders rejsekrav og tredjelandsmyndigheders indrejsekrav, herunder sundhedskrav, når sådanne krav generelt pålægges internationale rejsende*
- g) *efter anmodning* fremlægge præcise kontaktoplysninger, herunder nuværende bopæl, adresse og telefonnummer, hvor de kan kontaktes, og [...] en e-mailadresse
- h) [...] uden unødigt ophold give oplysninger om eventuelle ændringer af de kontaktoplysninger, der er omhandlet i litra g)
- i) [...] *opfylde foranstaltninger pålagt i henhold til artikel 23, stk. 1, og artikel 23c, stk. 1*, under hele tilbagesendelses*proceduren* [...]
- j) fremlægge alle krævede oplysninger og erklæringer i forbindelse med anmodninger, der indgives til de kompetente myndigheder i relevante tredjelande med henblik på fremskaffelse af rejsedokumenter, og om nødvendigt samarbejde med disse tredjelandsmyndigheder
- k) [...] *i henhold til de kompetente myndigheders krav* give personligt møde eller [...] give møde pr. videokonference for den kompetente nationale myndighed [...] *eller* tredjelandets myndigheder på den lokalitet, som disse myndigheder har angivet, [...] *med henblik på at indhente rejsedokumenter og fastslå deres identitet eller* nationalitet
- ka) og må ikke fysisk eller verbalt modsætte sig tilbagesendelsen*

l) hvis de kompetente myndigheder kræver det, modtage rådgivning om tilbagesendelse og reintegration[...]

m) overholde andre relevante supplerende foranstaltninger i forbindelse med tilbagesendelse i henhold til national ret.

De forpligtelser, der pålægges tredjelandstatsborgeren i henhold til denne artikel, berører ikke forpligtelser og foranstaltninger, der ikke vedrører tilbagesendelse i henhold til national ret.

3. Oplysningerne og [...] dokumenterne eller, hvis de ikke foreligger, kopier heraf, jf. stk. 2, litra b) **og ba**), skal navnlig omfatte tredjelandstatsborgeres erklæringer og al dokumentation, som de er i besiddelse af, vedrørende:

a) deres navn, fødselsdato og fødested, køn og nationalitet eller nationaliteter eller det forhold, at de er statsløse

b) deres familiemedlemmer og andre personoplysninger om tredjelandstatsborgeren, hvis det er relevant for gennemførelsen af tilbagesendelsesproceduren [...] eller for bestemmelsen af tilbagesendelseslandet

c) typen og antallet af og gyldighedsperioden og udstedelseslandet for tredjelandstatsborgeres identitets- eller rejsedokumenter og andre dokumenter, som de har fremlagt, og som den kompetente myndighed anser for relevante med henblik på at identificere dem, gennemføre tilbagesendelsesproceduren [...] og bestemme tilbagesendelseslandet

d) opholdstilladelser eller andre tilladelser, der giver tredjelandstatsborgere ret til ophold, udstedt af en anden medlemsstat eller af et tredjeland

- e) enhver afgørelse om tilbagesendelse, **afgørelse om udsendelse eller indrejseforbud** truffet af en anden medlemsstat
  - f) land eller lande og tidligere bopælssted eller bopælssteder, rejseruter og rejsedokumentation.
4. Hvis de kompetente myndigheder beslutter at beholde alle de dokumenter, der er nødvendige for [...] tilbagesendelsen, jf. stk. 2, litra b), sikrer de, at tredjelandstatsborgeren [...] modtager fotokopier, [...] elektroniske registreringer af originalerne [...] **eller en bekræftelse på, at dokumentet er tilbageholdt**. I **tilfælde af frivillig** tilbagevenden [...] giver de kompetente myndigheder enten sådanne dokumenter tilbage til tredjelandstatsborgeren ved afrejsen eller ved ankomsten til tredjelandet.
5. Tredjelandstatsborgeren skal [...] **være tilgængelig ved hjælp af enhver form for kommunikationsmiddel** [...] **som defineret af medlemsstaten** i overensstemmelse med [...] **national ret**. Medlemsstaterne fastsætter i national ret kommunikationsmetoden og det tidspunkt, hvor meddelelsen anses for at være modtaget af og givet til tredjelandstatsborgeren, eller gør brug af digitale systemer, der er udviklet og/eller støttet af **medlemsstaterne eller** Unionen, med henblik på denne kommunikation.
- [...]

Artikel 21a

Risiko for, at den pågældende vil forsvinde

- 1. Der er i den enkelte sag risiko for, at den pågældende vil forsvinde, medmindre andet bevises, når et af følgende kriterier vedrørende den pågældende tredjelandstatsborger med ulovligt ophold er opfyldt:*
  - a) Tredjelandstatsborgeren er uden tilladelse indrejst i eller taget til en medlemsstat, herunder efter transit gennem et tredjeland, eller har forsøgt at gøre det*
  - b) Tredjelandstatsborgeren er genstand for en afgørelse om tilbagesendelse, der er truffet af en anden medlemsstat end den, på hvis område personen i øjeblikket opholder sig ulovligt, herunder som konstateret via indberetninger i Schengeninformationssystemet i henhold til forordning (EU) 2018/1860*
  - c) Tredjelandstatsborgeren overholder ikke en eller flere af de foranstaltninger, der er indført i overensstemmelse med artikel 23, stk. 1, og artikel 23a, stk. 1, eller udtrykker eller udviser hensigt herom*
  - d) Tredjelandstatsborgeren er på ny indrejst på medlemsstaternes område i strid med et gyldigt indrejseforbud*
- 2. I tilfælde, der ikke er omfattet af stk. 1, fastlægges risikoen for, at den pågældende vil forsvinde, på grundlag af en vurdering af omstændighederne i den enkelte sag. Vurderingen skal omfatte et eller flere af følgende kriterier vedrørende den pågældende tredjelandstatsborger med ulovligt ophold:*
  - a) intet opholdssted, ingen fast bopæl eller ingen pålidelig adresse*

- b) manglende opfyldelse af forpligtelsen til at forlade medlemsstaternes område inden for den udrejsefrist, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1a, litra a)*
- c) når udreisen er nært forestående, og der er grunde til at tro, at tredjelandstatsborgeren har til hensigt at overtræde forpligtelsen til at samarbejde, jf. artikel 21, stk. 2, litra a)*
- d) tredjelandstatsborgeren anvender falske eller forfalskede identitets- eller rejsedokumenter, opholdstilladelser eller visa eller dokumenter, der opfylder betingelserne for indrejse, og destruerer eller på anden måde bortskaffer sådanne dokumenter, anvender kaldenavne med svigagtig hensigt, giver andre falske oplysninger mundtligt eller skriftligt eller på anden måde svigagtigt modsætter sig tilbagesendelses- eller tilbagetagelsesproceduren*
- e) deltager ikke i rådgivning om tilbagesendelse og reintegration, hvis de kompetente myndigheder kræver det*
- f) tredjelandstatsborgeren mangler social forankring, navnlig manglende familiemæssig tilknytning, ulovlig beskæftigelse og utilstrækkelige subsistensmidler*
- g) manglende opfyldelse af forpligtelserne i henhold til artikel 21, stk. 2, litra a)-c), e), fa) og i)-ka), herunder manglende samarbejde i forbindelse med indhentning af rejsedokumenter*
- h) andre kriterier end litra a)-f), hvis det er fastsat i national ret.*

Artikel 22

[...]

Kapitel IIIa

FORANSTALTNINGER TIL FREMME AF TILBAGESENDELSE OG ALTERNATIVER TIL FRIHEDSBERØVELSE

Artikel 23

[...] Generelle foranstaltninger til fremme af tilbagesendelse

1. ***[...] Medlemsstaterne kan med henblik på at forberede og sikre en effektiv tilbagesendelse eller yderligere tilskynde tredjelandstatsborgeren til at opfylde forpligtelserne til at forlade medlemsstaterne og til at samarbejde med dem indføre en eller flere af følgende foranstaltninger over for [...] vedkommende:***
  - a) ***[...] forpligtelsen til at forblive inden for et geografisk område på medlemsstatens område, inden for hvilket de frit kan bevæge sig***
  - b) ***[...] forpligtelsen til at tage bopæl på en bestemt adresse eller ophold på et sted udpeget af de kompetente myndigheder***
  - c) ***[...] forpligtelsen til på specifikke tidspunkter at melde sig personligt eller på anden måde hos de kompetente myndigheder som præciseret [...] i national ret***
  - d) ***andre foranstaltninger end de i litra a)-c) omhandlede, hvis det er fastsat i national ret.***
2. ***Andre foranstaltninger i medfør af stk. 1 finder kun anvendelse, i det omfang det er foreneligt med sårbare personers særlige behov og barnets tarv.***

- 2a. *Foranstaltningerne i stk. 1 kan også indføres over for tredjelandssstatsborgere, som ikke kan udsendes på grund af manglende samarbejde med de kompetente myndigheder.*
3. Efter anmodning kan de kompetente myndigheder give tredjelandssstatsborgeren tilladelse til[...] *midlertidigt at undlade at overholde en foranstaltning som omhandlet i stk. 1.*
- [...]
4. [...] *Tredjelandssstatsborgeren underrettes om, hvorvidt der er givet tilladelse i overensstemmelse med* stk. 3 [...].
5. Tredjelandssstatsborgeren er ikke forpligtet til *i henhold til stk. 3* at anmode om tilladelse til at deltage i aftaler med myndigheder og domstole, *hvis vedkommende ellers ville have overtrådt forpligtelserne i stk. 1, og hvis* [...] den pågældende tredjelandssstatsborgers tilstedeværelse er nødvendig. Tredjelandssstatsborgeren skal underrette de kompetente myndigheder om sådanne aftaler *i forvejen*.
6. De afgørelser, der træffes i henhold til stk. 1, litra b) og c), skal træffes skriftligt, være forholdsmæssige og tage hensyn til den pågældende tredjelandssstatsborgers særlige omstændigheder.

7. *Tredjelandssstatsborgeren underrettes om enhver afgørelse om at anvende de foranstaltninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, og om konsekvenserne af manglende overholdelse af nævnte afgørelse, herunder frihedsberøvelse i henhold til artikel 29.*

Artikel 23a

Efterforskningsforanstaltninger

1. *Uden at det berører efterforskningsforanstaltninger af andre årsager, der ikke vedrører tilbagesendelse i overensstemmelse med national ret, kan medlemsstaternes kompetente myndigheder, hvis det er nødvendigt, forholdsmæssigt og behørigt begrundet med henblik på at forberede eller sikre en effektiv tilbagesendelse:*
- a) *visitere tredjelandssstatsborgeren og ransage dennes bopæl eller andre relevante lokaler*
  - b) *ransage og beslaglægge personlige ejendele, elektronisk udstyr og andre relevante genstande*
  - c) *indføre andre efterforskningsforanstaltninger, hvis det er fastsat i national ret.*
2. *Alle efterforskningsforanstaltninger i henhold til denne artikels stk. 1, litra a)-c), kan gennemføres uden den pågældende tredjelandssstatsborgers samtykke.*
3. *Alle efterforskningsforanstaltninger, der pålægges i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra a)-c), skal respektere de grundlæggende rettigheder og være omfattet af de garantier og retsmidler, der er fastsat i EU-retten og national ret.*

Artikel 23b

Konsekvenser i tilfælde af manglende opfyldelse af forpligtelsen til at samarbejde

- 1. I tilfælde af manglende overholdelse af de forpligtelser, der er fastsat i artikel 21, stk. 1, og kravene i artikel 21, stk. 2, pålægger medlemsstaterne den pågældende tredjelandstatsborger en eller flere af de foranstaltninger, der er fastsat i artikel 23, stk. 1, og kan pålægge en eller flere af følgende foranstaltninger, som skal være effektive og forholdsmæssige:*
  - a) midler til registrering af biometriske oplysninger, herunder fingeraftryk, som kan omfatte muligheden for at anvende tvang som en sidste udvej, hvis en tredjelandstatsborger ikke afgiver biometriske oplysninger i overensstemmelse med artikel 21, stk. 2, litra f)*
  - b) afslag på eller nedsættelse af visse ydelser og tillæg, hvis der er hjemmel hertil i national ret, medmindre dette vil føre til, at personerne ikke er i stand til at dække deres basale behov*
  - c) afslag på eller reducere af incitamenter til fremme af frivillig tilbagevenden, herunder afslag på eller nedsat bistand i forbindelse med tilbagesendelses- og reintegrationsprogrammer som omhandlet i artikel 46, stk. 3*
  - d) afslag på eller inddragelse af arbejdstilladelse, hvis det er fastsat i national ret*
  - e) forlængelse af varigheden af et indrejseforbud op til maksimal varighed i henhold til artikel 10, stk. 6*
  - f) strafferetlige sanktioner, herunder fængselsstraf, hvis det er fastsat i national ret*
  - g) økonomiske sanktioner*
  - h) andre foranstaltninger eller konsekvenser end ovennævnte, hvis det er fastsat i national ret.*

Artikel 23c

Alternativer til frihedsberøvelse med henblik på at forhindre forsvinden

1. *I tilfælde af risiko for, at den pågældende vil forsvinde, jf. artikel 21a, stk. 1 og 2, kan medlemsstaterne pålægge tredjelandstatsborgeren en eller flere af følgende foranstaltninger:*
  - a) *deponering af en passende økonomisk garanti*
  - b) *anvendelse af elektronisk overvågning*
  - c) *andre foranstaltninger end litra a) og b), hvis det er fastsat i national ret.*
2. *En afgørelse om at anvende denne artikels stk. 1 omhandlede foranstaltninger skal indeholde de relevante faktiske og retlige grunde.*
3. *Tredjelandstatsborgere underrettes om enhver afgørelse om at anvende de foranstaltninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, og om konsekvenserne af manglende overholdelse af nævnte afgørelse, herunder frihedsberøvelse i henhold til artikel 29.*

Kapitel IV

GARANTIER OG RETSMIDLER

AFDELING 1

PROCEDUREMÆSSIGE GARANTIER

Artikel 24

Retten til information

1. **Medlemsstaterne sikrer, at** tredjelandstatsborgere, der er genstand for [...] tilbagesendelse [...] **underrettes** om følgende:
  - a) formålet [...] med proceduren [...]
  - b) tredjelandstatsborgeres [...] forpligtelser [...], jf. artikel 21 og artikel 23, konsekvenserne af manglende overholdelse i henhold til [...] **artikel 23b og 29, stk. 3, litra e)**, det forhold, at der findes en indberetning om tilbagesendelse af personen i Schengeninformationssystemet og anerkendelse og fuldbyrdelse af en afgørelse om tilbagesendelse truffet af en anden medlemsstat i overensstemmelse med artikel 9
  - c) rådgivning om og programmer for tilbagesendelse og reintegration i henhold til artikel 46
  - d) deres proceduremæssige rettigheder [...] i overensstemmelse med denne forordning og national ret, navnlig retten til juridisk bistand og repræsentation i henhold til artikel 25.

2. Oplysningerne skal gives [...] på et sprog, som tredjelandsstatsborgeren forstår eller med rimelighed [...] *formodes* at forstå [...]. Oplysningerne [...] *kan* gives ved hjælp af standardinformationsark, enten [...] *på* papir eller i elektronisk [...] *form og om nødvendigt mundtligt ved hjælp af oversættelses- og tolketjenester*. Når der er tale om *uledsagede* mindreårige, formidles oplysningerne på *en* [...] alderssvarende måde og med inddragelse af den [...] repræsentant *eller den person, der er udpeget til at bistå den mindreårige* som omhandlet i artikel 20, stk. 2. [...]

Artikel 25

Juridisk bistand og repræsentation

1. I tilfælde af klage eller prøvelse ved en [...] *ret eller et andet domstolslignende organ* i overensstemmelse med artikel 27 sikrer medlemsstaterne efter anmodning fra tredjelandsstatsborgeren, at *de får stillet den nødvendige* gratis juridiske bistand og repræsentation til rådighed [...].
2. *De kompetente myndigheder sikrer, at uledsagede mindreårige [...] repræsenteres og bistås på en sådan måde, at de kan udnytte rettighederne og overholde forpligtelserne i henhold til denne forordning.*

3. [...]
4. Gratis juridisk bistand og repræsentation ydes af de juridiske rådgivere eller andre personer med passende kvalifikationer, som [...] i henhold til national ret er godkendt eller har tilladelse ***til at bistå eller repræsentere*** tredjelandstatsborgeren, ***eller ikkestatslige organisationer, der er akkrediteret i henhold til national ret til at yde juridiske tjenester eller juridisk repræsentation til tredjelandstatsborgere.***
5. Medlemsstaterne kan nægte at yde gratis juridisk bistand og repræsentation i forbindelse med klageproceduren, hvis:
  - a) tredjelandstatsborgeren anses for at råde over tilstrækkelige midler til at bekoste juridisk bistand og repræsentation for egen regning
  - b) det vurderes, at klagesagen er udsigtsløs eller urimelig
  - c) klagesagen behandles eller domstolsprøvelsen sker i anden instans eller derover i henhold til national ret, herunder genbehandling eller fornyet prøvelse
  - d) tredjelandstatsborgeren allerede bistås eller repræsenteres af en juridisk rådgiver.
6. Tredjelandstatsborgere, der anmoder om gratis juridisk bistand og repræsentation, [...] ***kan blive bedt om*** at oplyse om [...] ***deres*** økonomiske situation.

7. [...] Medlemsstaterne kan:
- a) pålægge økonomiske eller tidsmæssige begrænsninger for ydelse af gratis juridisk bistand og repræsentation, forudsat at sådanne begrænsninger ikke er vilkårlige og ikke uretmæssigt begrænser adgangen til gratis juridisk bistand og repræsentation [...]
  - b) anmode om hel eller delvis godtgørelse af eventuelle afholdte omkostninger, hvis tredjelandsstatsborgerens økonomiske situation er blevet forbedret under tilbagesendelsesproceduren, eller hvis afgørelsen om at yde gratis juridisk bistand og repræsentation blev truffet på grundlag af urigtige oplysninger fra tredjelandsstatsborgeren
  - c) fastsætte bestemmelser om, at behandlingen af tredjelandsstatsborgere for så vidt angår gebyrer og andre udgifter og godtgørelser skal være den samme som, men ikke gunstigere end den behandling, der generelt gives deres egne statsborgere for så vidt angår juridisk bistand.
8. Medlemsstaterne fastsætter særlige processuelle regler for den måde, hvorpå anmodninger om gratis juridisk bistand og repræsentation ***i forbindelse med klage eller prøvelse ved en ret eller et andet domstolslignende organ i overensstemmelse med artikel 27*** skal fremsættes og behandles, eller anvender gældende regler for indenlandske krav af tilsvarende karakter, forudsat at disse regler ikke gør adgangen til gratis juridisk bistand og repræsentation uforholdsmæssigt vanskelig eller umulig.

9. I tilfælde hvor en myndighed, der ikke er en [...] *ret eller et andet domstolslignende organ*, beslutter ikke at yde gratis juridisk bistand og repræsentation, fordi det vurderes, at klagesagen er udsigtsløs eller urimelig, har tredjelandsstatsborgeren ret til effektive retsmidler ved en [...] *ret eller et andet domstolslignende organ* i forbindelse med denne afgørelse. [...]
10. Medlemsstaterne kan endvidere fastsætte bestemmelser om gratis juridisk bistand og repræsentation i forbindelse med den administrative procedure i overensstemmelse med national ret.

AFDELING 2

RETSMIDLER

Artikel 26

Retten til effektive retsmidler

1. Den pågældende tredjelandsstatsborger skal have adgang til effektive retsmidler til prøvelse af de afgørelser, der er omhandlet i artikel [...] 7, *stk. 1*, artikel 10 og artikel 12, stk. 2, ved [...] *den ret eller det andet domstolslignende organ*, [...] der er kompetent *i henhold til national ret*.
2. De effektive retsmidler skal sikre en fuldstændig [...] undersøgelse af både de faktiske og de retlige omstændigheder.
3. [...] *Hvis retten eller det andet domstolslignende organ med ansvar for retsmidlet mod en afgørelse om tilbagesendelse eller en afgørelse om udsendelse får kendskab til oplysninger i sagens akter, som er blevet suppleret eller præciseret efter en kontradiktorisk procedure, og hvor det tyder på, at princippet om non-refoulement eventuelt tilsidesættes*, [...] skal opfyldelsen af de krav, der følger af princippet om non-refoulement, kontrolleres [...].
4. *Annulering eller tilbagekaldelse af et ikkevæsentligt element i en afgørelse om tilbagesendelse må ikke føre til annullering eller tilbagekaldelse af den resterende del af den pågældende afgørelse.*

Fornyset prøvelse ved en kompetent [...] ret eller et andet domstolslignende organ

1. Fristen for at indgive en klage til en [...] *ret eller et andet domstolslignende organ* i første instans må med henblik på [...] *anvendelsen af denne forordning* ikke overstige 14 dage, *medmindre der er fastsat en længere frist på højst 30 dage i national ret.*
2. *Den frist*, [...] der er omhandlet i stk. 1, begynder at løbe fra den dato, hvor en af de afgørelser, der er omhandlet i artikel [...] *7, stk. 1*, artikel 10 og artikel 12, stk. 2, meddeles tredjelandstatsborgeren, eller [...] *betrages som meddelt i henhold til* national ret[...].
3. Hvis en afgørelse om tilbagesendelse er baseret på eller truffet i den samme retsakt som en afgørelse om afslag på eller ophør af lovligt ophold, kan fristerne for at klage over afgørelsen om tilbagesendelse være dem, der er fastsat i national ret for at klage over en afgørelse om ophør af eller afslag på lovligt ophold.
4. Hvis der udstedes et indrejseforbud *og/eller en afgørelse om udsendelse* sammen med en afgørelse om tilbagesendelse som omhandlet i artikel 7, skal [...] *de* påklages sammen med afgørelsen om tilbagesendelse til den samme [...] *ret eller det samme andet domstolslignende organ* og inden for samme [...] procedure og samme frister. Hvis der udstedes et indrejseforbud *og/eller en afgørelse om udsendelse* særskilt fra afgørelsen om tilbagesendelse, eller det udgør den eneste afgørelse, der kan anfægtes, kan der klages over det særskilt. [...]

[...]

Artikel 28

Opsættende virkning

1. ***Forud for*** fuldbyrdelsen af afgørelser, der er truffet i henhold til artikel 7[...] og artikel 12, stk. 2, sikrer ***medlemsstaterne, at udsendelse kan*** suspenderes [...] ***efter anmodning eller ex officio, så længe fristen for at indgive en klage i artikel 27 løber, eller indtil resultatet af klagen foreligger, af den kompetente ret eller det kompetente andet domstolslignende organ*** i første instans, ***medmindre national ret allerede indeholder bestemmelser, i henhold til hvilke retsmidler i første instans har opsættende virkning. Medlemsstaterne kan under fuld overholdelse af*** [...] artikel [...] 47 ***i chartret i henhold til national ret bestemme, om suspensionen skal indrømmes efter anmodning eller ex officio.***
2. [...]

3. Hvis der indgives en yderligere klage over en første eller efterfølgende klageafgørelse, suspenderes *udsendelsen* [...] ikke, medmindre tredjelandstatsborgeren anmoder om suspension, og en kompetent [...] *ret eller et kompetent andet domstolslignende organ* beslutter at indrømme suspension under behørig hensyntagen til de særlige omstændigheder i den enkelte sag. *Dette berører ikke bestemmelser i national ret.*

[...]

Kapitel V

[...] FRIHEDSBERØVELSE

Artikel 29

Grunde til frihedsberøvelse

1. Medlemsstaterne kan frihedsberøve en tredjelandstatsborger i henhold til denne forordning på grundlag af en individuel vurdering af hver enkelt sag, og kun i det omfang frihedsberøvelsen er forholdsmæssig.
2. Medlemsstaterne kan kun frihedsberøve en tredjelandstatsborger med henblik på ***tilbagesendelse, herunder forberedelse af tilbagesendelse, tilbagetagelse og [...]*** gennemførelse af udsendelse.
3. En tredjelandstatsborger kan kun frihedsberøves af en eller flere af følgende grunde:
  - a) risiko for, at den pågældende vil forsvinde, jf. artikel [...] **21A**
  - b) tredjelandstatsborgeren undviger eller lægger hindringer i vejen for ***tilbagetagelsen, forberedelsen af tilbagesendelsen eller udsendelsen [...]***
  - c) tredjelandstatsborgeren udgør en sikkerhedsrisiko i overensstemmelse med artikel 16
  - d) for at fastlægge eller kontrollere vedkommendes identitet eller nationalitet
  - e) manglende opfyldelse af [...] ***forpligtelserne i henhold til artikel [...] 21, stk. 2, litra a)-c), e), fa) og i)-ka), herunder manglende samarbejde i forbindelse med indhentning af rejsedokumenter***
  - f) ***andre relevante grunde vedrørende tilbagesendelse, der er fastsat i national ret, for at sikre effektive tilbagesendelsesprocedurer, som er nødvendige og forholdsmæssige.***

4. [...]
5. Afgørelser om frihedsberøvelse træffes af administrative eller retslige myndigheder. Afgørelser om frihedsberøvelse skal være skriftlige og indeholde de faktiske og de retlige grunde, de er baseret på, samt oplysninger om de retsmidler, der er til rådighed. Afgørelsen meddeles [...] **mundtligt eller skriftligt** på et sprog, som tredjelandstatsborgeren forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå, **herunder ved brug af tolke- eller oversættelsestjenester**.
6. Når en tredjelandstatsborger frihedsberøves i henhold til stk. 2, tager medlemsstaterne hensyn til, [...] **om** tredjelandstatsborgeren er en sårbar person.

Artikel 30

[...]

[...]

[...]

Artikel 31

[...]

[...]

Artikel 32

Frihedsberøvelsesperiode

1. Frihedsberøvelsen skal være så kort som muligt og opretholdes, så længe [...] **grundene** i stk. 29 er opfyldt, og så længe det er nødvendigt for at sikre en vellykket tilbagesendelse.
2. Når det viser sig, at [...] **grundene** i artikel 29 ikke længere er **opfyldt**, løslades tredjelandstatsborgeren **fra frihedsberøvelse i medfør af denne forordning**. En sådan løsladelse udelukker ikke anvendelse af foranstaltninger [...] i overensstemmelse med [...] **artikel 23-23c**.
3. Frihedsberøvelsen må ikke overstige 12 måneder i en [...] medlemsstat. [...] Hvis tilbagesendelsesproceduren sandsynligvis vil vare længere på grund af manglende samarbejde fra den pågældende tredjelandstatsborgers side eller forsinkelser med hensyn til at indhente den nødvendige dokumentation fra tredjelande, **kan der anvendes frihedsberøvelse i en længere periode, dog højst 24 måneder i en medlemsstat**.
Hvis tredjelandstatsborgeren er flyttet til en anden medlemsstat, og vedkommendes adfærd udgør en grund til frihedsberøvelse som omhandlet i artikel 29, stk. 3, finder en ny periode med frihedsberøvelse anvendelse.

3a. Frihedsberøvelse kan efter udløbet af den maksimale periode for frihedsberøvelse på 24 måneder i henhold til stk. 3 anvendes i yderligere perioder på op til seks måneder, når der er risiko for, at den pågældende vil forsvinde, og når der er rimelig udsigt til udsendelse som følge af en eller flere af følgende ændringer i omstændighederne:

- a) Der foreligger nye væsentlige oplysninger om tredjelandssstatsborgerens identitet**
- b) Rejsedokumentet er indhentet eller kan med rimelighed formodes at være indhentet på grund af en ændring i omstændighederne**
- c) Samarbejdet med tredjelandet er blevet bedre.**

Når medlemsstaten frihedsberøver en tredjelandssstatsborger i overensstemmelse med dette afsnit, prioriterer den en sådan sag for at sikre, at frihedsberøvelsen opretholdes så kortvarigt som muligt.

4. Udløbet af de maksimale frihedsberøvelsesperioder [...] i henhold til stk. 3 og 3a er ikke til hinder for anvendelse af foranstaltninger i overensstemmelse med [...] artikel 23-23c.

5. **Hvis en tredjelandssstatsborger samarbejder om sin tilbagesendelse under frihedsberøvelsen, arrangeres den pågældende tredjelandssstatsborgers frivillige tilbagevenden uden unødigt ophold, hvor det er relevant. Frihedsberøvelsen kan, hvor det er relevant, opretholdes indtil afrejsen for at sikre en effektiv tilbagesendelse i henhold til stk. 3 og 3a.**

Prøvelse af den frihedsberøvende foranstaltning

1. **Medlemsstaterne sikrer, at** frihedsberøvelsen [...] **tages** op til fornyet overvejelse [...] mindst hver [...] **sjette** måned enten efter anmodning fra den pågældende tredjelandstatsborger eller ex officio.
2. **Medlemsstaterne sikrer, at** frihedsberøvelsen af uledsagede mindreårige [...] tages op til fornyet overvejelse mindst hver tredje måned **enten efter anmodning fra den pågældende tredjelandstatsborger eller ex officio**.
3. Hvis de administrative myndigheder har truffet afgørelse om frihedsberøvelse eller har forlænget frihedsberøvelsen, skal medlemsstaterne [...]:
  - a) [...] **sørge for**, at der så hurtigt som muligt efter frihedsberøvelsens begyndelse **træffes afgørelse om** domstolsprøvelse af frihedsberøvelsens lovlighed [...] **inden for en frist fastsat i national ret** eller
  - b) **indrømme** den pågældende tredjelandstatsborger [...] ret til at indlede en procedure ved en domstol, hvor frihedsberøvelsens lovlighed [...] **prøves**, og [...] som der skal **træffes afgørelse om** så hurtigt som muligt **inden for en frist fastsat i national ret** efter indledningen af den relevante procedure[...]. I sådanne tilfælde underretter medlemsstaterne omgående den pågældende tredjelandstatsborger om muligheden for at indlede en sådan procedure.

Forholdene under frihedsberøvelsen

1. Frihedsberøvelse skal som *hoved*regel finde sted [...] i særlige faciliteter, herunder i særlige afdelinger af andre faciliteter. Når en medlemsstat ikke kan sikre frihedsberøvelse i sådanne faciliteter og er nødt til at anbringe tredjelandstatsborgere i et fængsel, skal de *så vidt muligt* holdes adskilt fra almindelige indsatte.
2. Frihedsberøvede tredjelandstatsborgere skal have adgang til udendørsområder. *Adgangen til udendørsområder kan indskrænkes i en begrænset periode, hvis det er nødvendigt og forholdsmæssigt for at sikre en velfungerende facilitet for frihedsberøvede.*
3. Frihedsberøvede tredjelandstatsborgere skal efter anmodning have tilladelse til i tide at sætte sig i forbindelse med retlige repræsentanter, familiemedlemmer og kompetente konsulære myndigheder.
4. Der lægges særlig vægt på frihedsberøvede sårbare personers [...] særlige behov. Frihedsberøvede tredjelandstatsborgere skal sikres akut lægebehandling og absolut nødvendig behandling af sygdom.
5. Retlige repræsentanter, familiemedlemmer, kompetente konsulære myndigheder og relevante og kompetente nationale, internationale og ikkestatslige organisationer og organer skal *efter anmodning fra tredjelandstatsborgeren* have mulighed for at besøge alle faciliteter for frihedsberøvede og kommunikere med tredjelandstatsborgerne og besøge dem under forhold, der respekterer privatlivets fred. Det kan kræves, at der skal indhentes tilladelse til sådanne besøg *og andre relevante betingelser, herunder forudgående udstedelse af en relevant sikkerhedsgodkendelse udstedt af en kompetent myndighed i overensstemmelse med national ret. Medlemsstaterne kan indføre begrænsninger af en sådan adgang i henhold til national ret, hvis sådanne begrænsninger er objektivt nødvendige af hensyn til sikkerheden, den offentlige orden eller den administrative forvaltning af faciliteten.*

6. Frihedsberøvede tredjelandstatsborgere skal have [...] oplysninger om de regler, der anvendes i faciliteten, og om deres rettigheder og forpligtelser [...] på et sprog, de **forstår eller med rimelighed kan formodes** at forstå. Sådanne oplysninger skal omfatte oplysninger om deres ret i henhold til national lovgivning til at kontakte de personer og organer, der er omhandlet i stk. 3 og 5.

Artikel 35

Betingelserne for frihedsberøvelse af uledsagede mindreårige og familier med mindreårige

1. Uledsagede mindreårige og familier med mindreårige børn må kun frihedsberøves som en sidste udvej og i det kortest mulige passende tidsrum og under hensyntagen til barnets tarv.
2. [...] Uledsagede mindreårige [...] **og familier med mindreårige** skal **under frihedsberøvelsen** indkvarteres særskilt, så de sikres tilstrækkelig beskyttelse af privatlivets fred. Personalet skal være tilstrækkeligt uddannet, og der skal være faciliteter, der er tilpasset behovene hos [...] **mindreårige** og personer i deres **alder**.
3. Frihedsberøvede mindreårige skal have mulighed for at deltage i fritidsaktiviteter, herunder leg og rekreative aktiviteter, der passer til deres alder, og skal have adgang til den mest hensigtsmæssige form for undervisning **eller undervisningsaktiviteter** i forhold til varigheden af deres frihedsberøvelse.

Kapitel VI

TILBAGETAGELSE

Artikel 36

Tilbagetagelse [...]

1. *Efter at [...] have truffet en afgørelse om tilbagesendelse [...] kan de kompetente myndigheder, hvor det er relevant, [...] med støtte fra Frontex [...] indlede [...] tilbagetagelse, navnlig hvis det er nødvendigt for at fastslå eller kontrollere den pågældende persons identitet eller nationalitet eller indhente rejsedokumenter, hvormed vedkommende kan sendes tilbage [...].*
2. [...]
3. [...] Hvis det er relevant, anvendes det europæiske rejsedokument til brug ved tilbagesendelse i overensstemmelse med det gældende tilbagetagelsesinstrument og forordning (EU) 2016/1953³⁰.

---

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1953 af 26. oktober 2016 om indførelse af et europæisk rejsedokument til brug ved tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold og om ophævelse af Rådets henstilling af 30. november 1994 (EUT L 311 af 17.11.2016, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1953/oj>).

4. [...]
5. [...]
6. [...]
7. Tilbagetagelsen [...] i tredjelande skal støttes af særlige EU-forbindelsesofficerer for tilbagesendelse, der finansieres af Unionen. Disse forbindelsesofficerer indgår i EU-delegationernes struktur og koordinerer nøje med Kommissionen for at virkeliggøre de relevante EU-politiske prioriteter.

8. *Med henblik på overvågning af tilbagetagelsessamarbejdet med tredjelande kan Kommissionen hver 12. måned anmode Frontex om at få tilsendt følgende oplysninger vedrørende relevante tredjelande:*
- a) *antallet af anmodninger om bekræftelse af nationalitet og antallet af modtagne positive og negative svar på anmodninger om bekræftelse af nationalitet*
  - b) *antallet af anmodninger om udstedelse af rejsedokumenter, antallet af rejsedokumenter udstedt af tredjelandsmyndigheder og antallet af negative svar på anmodninger om rejsedokumenter*
9. *Frontex giver Kommissionen adgang til de data, der er omhandlet i dette stykke. De data, der er omhandlet i litra a) og b), fordelt efter medlemsstat, kan meddeles tredjelande med henblik på at overvåge gennemførelsen og overholdelsen af betingelserne for tilbagetagelse herunder inden for rammerne af Unionens tilbagetagelsesinstrumenter.*
10. *Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at indsende de ønskede data, hvis de ikke foreligger.*

Artikel 37

[...]

Kapitel VII

DELING OG OVERFØRSEL AF PERSONOPLYSNINGER

Artikel 38

Deling af oplysninger mellem medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne gør brug af alle passende midler til at samarbejde og udveksle oplysninger for at gennemføre denne forordning.
2. Udvekslingen af oplysninger skal ske på anmodning af en medlemsstat og må kun finde sted mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder.
3. Medlemsstaterne meddeler *efter anmodning* hinanden[...] *tilgængelige* oplysninger om en person, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, med henblik på gennemførelse af tilbagesendelsesproceduren [...] og ydelse af bistand til *tilbagesendelse og* reintegration.
4. Hvis de oplysninger, der er omhandlet i stk. 3, kan udveksles gennem de EU-informationssystemer, der er omhandlet i artikel 4, nr. 15), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818³¹, eller via supplerende oplysninger i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1860, udveksles sådanne oplysninger *som hovedregel* kun ved hjælp af disse midler.

---

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration og om ændring af forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 af 22.5.2019, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2019/818/oj>).

5. [...] *Anmodningen om oplysninger* skal [...] *indeholde* de grunde, den er baseret på.
6. De i stk. 3 omhandlede oplysninger [...] *kan* navnlig omfatte:
- a) de oplysninger, der er nødvendige for at fastslå tredjelandstatsborgerens identitet og, hvor det er relevant, dennes familiemedlemmers, slægtnings og andre familierelationers identitet[...]
  - b) oplysninger vedrørende de biometriske oplysninger om tredjelandstatsborgeren, der er optaget i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1358 [...]
  - c) oplysninger om tredjelandstatsborgerens nationalitet og [...] *ethvert* rejsedokument eller -dokumenter [...]
  - d) oplysninger om tredjelandstatsborgerens bopæl, rejseruter, talte sprog og kontaktoplysninger (e-mailadresse(r) og telefonnummer/-numre)
  - e) oplysninger om *enhver opholdsstatus eller -tilladelse, der giver ret til ophold, herunder* opholdsdokumenter eller visa *samt ansøgninger eller forlængelser heraf*, udstedt af en medlemsstat eller et tredjeland

- f) oplysninger vedrørende tilbagesendelsesoperationen af tredjelandstatsborgeren[...]
- g) oplysninger vedrørende *tilbagesendelsen og, hvor det er relevant*, reintegrationen af tredjelandstatsborgeren
- h) begrundelse for den trufne afgørelse om tilbagesendelse af tredjelandstatsborgeren
- ha) *oplysninger om tredjelandstatsborgerens overholdelse af forpligtelserne i henhold til artikel 21 og 23***
- i) oplysninger om, hvorvidt tredjelandstatsborgeren blev frihedsberøvet, eller om der blev anvendt alternativer til frihedsberøvelse
- j) oplysninger vedrørende strafferegistre eller vedrørende den trussel mod den offentlige orden, den offentlige sikkerhed eller den nationale sikkerhed, som tredjelandstatsborgeren udgør
- k) oplysninger om tredjelandstatsborgerens sårbarhed, sundhed og medicinske behov.

7. Den anmodede medlemsstat er forpligtet til at svare så hurtigt som muligt og senest inden for [...] **to** uger.
8. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de formål, der er fastsat i stk. 3. I hver medlemsstat kan sådanne oplysninger afhængigt af deres art og den modtagende myndigheds beføjelser kun overføres til de myndigheder eller retslige myndigheder, der har ansvaret for tilbagesendelsesproceduren, tilbagetagelsen [...] eller ydelsen af bistand til reintegration.
9. ***Medlemsstaterne overfører efter anmodning en tredjelandstatsborgers originale rejsedokumenter til hinanden, hvis rejsedokumentet er nødvendigt for at sikre tilbagesendelse.***

Artikel 39

Overførsel af oplysninger til tredjelande vedrørende tredjelandstatsborgere med henblik på tilbagesendelse, tilbagetagelse og reintegration

1. De oplysninger, der er omhandlet i artikel 38, stk. 6, litra a)-h) **og k)**, kan behandles og overføres af en kompetent myndighed og, hvor det er relevant, Frontex til et tredjeland kompetente myndighed [...] **eller** tredjepart, [...] **der er kompetent med henblik på bistand til reintegration eller andre opgaver i forbindelse med gennemførelse af tilbagesendelsen såsom luftfartselskaber eller lægepersonale, og forudsat** at det er nødvendigt med henblik på [...] **tilbagesendelsen**, tilbagetagelsen **og reintegrationen**, jf. dog artikel 40 og 41.

2. [...]
3. Hvis medlemsstaterne og Frontex overfører personoplysninger i henhold til stk. 1 eller 2, sikrer de, at denne overførsel sker i overensstemmelse med henholdsvis kapitel V i forordning (EU) 2016/679 og kapitel V i forordning (EU) 2018/1725.
4. Hvis der i henhold til stk. 1 [...] overføres personoplysninger, dokumenteres denne overførsel, og dokumentationen stilles efter anmodning til rådighed for den kompetente tilsynsmyndighed, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679 og artikel 52, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725, herunder dato og tidspunkt for overførslen og oplysninger om det modtagende tredjelands kompetente myndighed.

Overførsel af oplysninger til tredjelands statsborgere om straffedomme med henblik på *tilbagesendelse*, tilbagetagelse og reintegration

1. Oplysninger vedrørende en eller [...] **flere** straffedomme afsagt over en tredjelandsstatsborger kan i individuelle tilfælde behandles og overføres af en kompetent myndighed og, hvor det er relevant, Frontex til et tredjelands kompetente myndighed **eller tredjemand, der er kompetent med henblik på bistand til reintegration eller andre opgaver i forbindelse med gennemførelse af tilbagesendelsen**, hvis følgende betingelser er opfyldt:
  - a) den tredjelandsstatsborger, hvis personoplysninger overføres, er inden for de seneste 25 år blevet dømt for en terrorhandling eller inden for de seneste 15 år blevet dømt for enhver anden strafbar handling, der er opført i bilaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240³², [...] **eller har begået en strafbar handling, der indebærer en straf bestående af frihedsberøvelse** i mindst [...] **et år** i henhold til domsstatens nationale ret
  - b) overførslen af oplysninger er nødvendig for gennemførelsen af [...] **tilbagesendelsen**, tilbagetagelsen **og reintegrationen**
  - c) [...]

---

³² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1240/oj>).

- d) [...] den kompetente myndighed og, hvor det er relevant, Frontex har [...] *kontrolleret*, at overførslen af oplysninger ikke risikerer at være i strid med princippet om non-refoulement.
- e) [...] den kompetente myndighed og, hvor det er relevant, Frontex har [...] *kontrolleret*, at overførslen af oplysninger ikke er i strid med chartrets artikel 50.

2. [...]

3. Hvis medlemsstaterne og Frontex overfører personoplysninger i henhold til stk. 1 eller 2, sikrer de, at denne overførsel sker i overensstemmelse med henholdsvis kapitel V i forordning (EU) 2016/679 og kapitel V i forordning (EU) 2018/1725.
4. Hvis der i henhold til stk. 1 [...] overføres personoplysninger, dokumenteres denne overførsel, og dokumentationen stilles efter anmodning til rådighed for den kompetente tilsynsmyndighed, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679 og artikel 52, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725, herunder dato og tidspunkt for overførslen og oplysninger om det modtagende tredjelands kompetente myndighed, begrundelsen for, at overførslen er i overensstemmelse med stk. 1 [...], og de overførte personoplysninger.

Artikel 41

Overførsel af tredjelandsstatsborgeres helbredsoplysninger til tredjelande med henblik på gennemførelse af tilbagesendelsesoperationen og reintegration

1. Oplysninger om den lægehjælp, der skal ydes til en tredjelandsstatsborger under tilbagesendelsesoperationen, kan i individuelle tilfælde behandles og overføres af en kompetent myndighed og, hvor det er relevant, Frontex til et tredjelands kompetente myndighed, ***eller tredjemand, der er kompetent med henblik på bistand til reintegration eller andre opgaver i forbindelse med gennemførelse af tilbagesendelsen såsom lægepersonale***, hvis følgende betingelser er opfyldt:
  - a) Overførslen af oplysninger er nødvendig for gennemførelsen af tilbagesendelsesoperationen.

[...]

2. Oplysninger vedrørende en tredjelandstatsborgers helbred *og lægelige behov* kan i konkrete tilfælde behandles og overføres af en kompetent myndighed og, hvor det er relevant, Frontex til en tredjepart med ansvar for bistand til reintegration *eller andre opgaver i forbindelse med gennemførelsen af tilbagesendelsen*, hvis følgende betingelser er opfyldt:
  - a) overførslen af oplysninger er nødvendig med henblik på at yde bistand til reintegration, jf. artikel 46, som er skræddersyet til tredjelandstatsborgerens lægelige behov
  - b) den tredjelandstatsborger, hvis personoplysninger overføres, [...] har givet sit tilsagn til overførslen.
3. Hvis medlemsstaterne og Frontex overfører personoplysninger i henhold til stk. 1 eller 2, sikrer de, at denne overførsel sker i overensstemmelse med henholdsvis kapitel V i forordning (EU) 2016/679 og kapitel V i forordning (EU) 2018/1725.
4. Hvis der i henhold til stk. 1 eller 2 overføres personoplysninger, dokumenteres denne overførsel, og dokumentationen stilles efter anmodning til rådighed for den kompetente tilsynsmyndighed, der er oprettet i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679 og artikel 52, stk. 1, i forordning (EU) 2018/1725, herunder dato og tidspunkt for overførslen og oplysninger om det modtagende tredjeland kompetente myndighed, begrundelsen for, at overførslen er i overensstemmelse med stk. 1 eller 2, og de overførte personoplysninger.

Kapitel VIII

FÆLLES SYSTEM FOR TILBAGESENDELSER

Artikel 42

Enkeltdelene i et fælles system for tilbagesendelser

1. Et fælles system for tilbagesendelser i henhold til denne forordning skal bestå af:
  - a) en fælles procedure for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere uden ret til ophold [...] på *medlemsstaternes område*.
  - b) et system for anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om tilbagesendelse mellem medlemsstaterne
  - c) [...]
  - d) digitale systemer til forvaltning af tilbagesendelse [...] og reintegration af tredjelandsstatsborgere
  - e) samarbejde mellem medlemsstaterne
  - ea) tilstrækkelig kapacitet til frihedsberøvelse som fastsat af medlemsstaten under hensyntagen til de faktiske behov*
  - f) *finansiel støtte fra Unionen og operationel støtte fra* EU-organer, -kontorer og -agenturer, [...] i overensstemmelse med deres respektive mandater.

2. Unionen og medlemsstaterne fastlægger fælles prioriteter på området tilbagesendelse [...] og reintegration og sikrer den nødvendige opfølgning under hensyntagen til den europæiske strategi for asylforvaltning og migrationsstyring, der er vedtaget i henhold til artikel 8 i forordning (EU) 2024/1351, gennemførelsen af grænseproceduren for tilbagesendelse i henhold til forordning (EU) [...] **2024/1349**, vurderingen af graden af tredjelandes samarbejde med medlemsstaterne om tilbagetagelse i overensstemmelse med artikel 25a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009³³ og Unionens tilbagetagelsesinstrumenter og alle andre EU-instrumenter, der er relevante for samarbejdet om tilbagetagelse.
3. Unionen og medlemsstaterne sikrer et loyalt samarbejde og en tæt koordinering mellem de kompetente myndigheder og mellem Unionen og medlemsstaterne samt synergi mellem interne og eksterne komponenter[...].

Artikel 43

Kompetente myndigheder [...]

1. Hver medlemsstat udpeger i overensstemmelse med national ret de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at opfylde de forpligtelser, der følger af denne forordning.

[...]

---

³³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj>).

[...]

Artikel 44

Samarbejde mellem medlemsstaterne

1. De kompetente myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 43, samarbejder og yder *som hovedregel* bistand med henblik på:
  - a) at tillade transit gennem deres område for at hjælpe med at fuldbyrde en afgørelse om tilbagesendelse truffet af en anden medlemsstat eller fremskaffe rejsedokumenter
  - b) at yde logistisk[...] eller anden materiel bistand eller bistand i naturalier *i forbindelse med transit gennem deres område i henhold til litra a)*
  - c) [...] *at lette overførslen som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b)*
  - d) [...] *at støtte en tredjelandstatsborgers udrejse til den medlemsstat, hvor vedkommende har ret til ophold, jf. artikel 8, stk. 3.*

[...]

2. *De kompetente myndigheder, der er udpeget i overensstemmelse med artikel 43, kan samarbejde og yde bistand, herunder med henblik på:*
  - a) *at lede eller støtte de politiske drøftelser og udvekslinger med myndighederne i tredjelande med henblik på at lette tilbagetagelsen*
  - b) *at kontakte de kompetente myndigheder i tredjelande med henblik på at kontrollere identiteten på tredjelandsstatsborgere og opnå et gyldigt rejsedokument*
  - c) *på vegne af den anmodende medlemsstat at forestå den praktiske tilrettelæggelse af fuldbyrdelsen af afgørelsen om tilbagesendelse*

Artikel 45

Støtte fra Frontex

1. Medlemsstaterne kan i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1896 anmode om, at deres kompetente myndigheder bistås af eksperter, der er udsendt eller støttet af Frontex, herunder forbindelsesofficerer for tilbagesendelse og andre forbindelsesofficerer.

2. Medlemsstaterne forelægger Frontex relevante oplysninger med hensyn til deres planlagte behov for støtte fra Frontex med henblik på den nødvendige planlægning af agenturets støtte i [...] **overensstemmelse med** forordning (EU) [...] **2019/1896**.

Artikel 46

Støtte til tilbagesendelse og reintegration

1. Medlemsstaterne [...] **sørger for tilgængelig** rådgivning vedrørende tilbagesendelse og reintegration, [...] for, **hvor det er relevant**, at give tredjelandstatsborgere oplysninger og vejledning vedrørende mulighederne i forbindelse med tilbagesendelse og reintegration, herunder programmer som omhandlet i stk. 3, så tidligt i tilbagesendelsesprocessen som muligt. Rådgivning vedrørende tilbagesendelse og reintegration kan kombineres med anden rådgivning i forbindelse med andre migrationsprocedurer i medlemsstaten.
2. Medlemsstaterne [...] **kan give** oplysninger om tilbagesendelse og reintegration [...], inden der træffes afgørelse om tilbagesendelse[...].
3. Medlemsstaterne [...] **sørger for tilgængelige** tilbagesendelses- og reintegrationsprogrammer [...], **der støttes eller finansieres på nationalt niveau eller EU-niveau**. **Sådanne** programmer [...] skal [...] **omfatte** logistisk, økonomisk **eller** [...] anden materiel bistand eller bistand i naturalier eller incitament, herunder den bistand til reintegration i tilbagesendelseslandet, der ydes til en tredjelandstatsborger.

4. Bistand til *tilbagesendelse og* reintegration er ikke en individuel rettighed og er ikke en forudsætning for tilbagetagelsesproceduren.
5. Den bistand, der ydes gennem tilbagesendelses- og reintegrationsprogrammerne, [...] **kan** afspejle graden af tredjelandstatsborgerens samarbejde og overholdelse af reglerne og kan over tid mindskes. Følgende kriterier [...] **kan** tages i betragtning ved fastlæggelsen af arten og omfanget af bistand til tilbagesendelse og reintegration, hvor det er relevant:
  - a) den pågældende tredjelandstatsborgeres samarbejde under tilbagesendelses- og tilbagetagelsesproceduren, jf. artikel 21
  - b) om tredjelandstatsborgeren vender tilbage frivilligt eller er genstand for udsendelse
  - c) om tredjelandstatsborgeren er statsborger i et tredjeland, der er opført i bilag II til forordning (EU) 2018/1806
  - d) om tredjelandstatsborgeren er blevet dømt for en strafbar handling
  - e) om tredjelandstatsborgeren har særlige behov, fordi der er tale om en sårbar person, en mindreårig eller en uledsaget mindreårig, eller den pågældende er en del af en familie[...]
  - f) yderligere kriterier i henhold til national ret.**
6. Den bistand, der er omhandlet i denne artikel, ydes ikke til tredjelandstatsborgere, der allerede har modtaget en anden eller samme støtte fra en medlemsstat eller Unionen. Unionen, medlemsstaterne og Frontex sikrer sammenhæng og koordinering i forbindelse med bistand til reintegration.

Kapitel IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 47

Nødsituationer

1. I tilfælde af, at et usædvanligt stort antal tredjelandstatsborgere, der skal tilbagesendes, medfører en uforudset stor byrde, hvad angår kapaciteten i en medlemsstats faciliteter for frihedsberøvede, eller for dens administrative personale eller retspersonale, kan denne medlemsstat, så længe den usædvanlige situation varer ved, beslutte at tillade længere frister [...] end de i [...] **artikel 27, stk. 1**, artikel 33, stk. 3, **og artikel 38, stk. 7**, fastsatte og at træffe hasteforanstaltninger med hensyn til forholdene under frihedsberøvelse, som afviger fra dem, der er fastsat i artikel 34, stk. 1, og artikel 35, stk.2.
2. Når der tages sådanne ekstraordinære foranstaltninger i brug, underretter den pågældende medlemsstat uden ophold Kommissionen. Den underretter også Kommissionen, så snart årsagerne til anvendelsen af disse ekstraordinære foranstaltninger ikke længere foreligger.
3. Intet i denne artikel må fortolkes som en tilladelse til medlemsstaterne til at fravige deres generelle forpligtelse til at træffe enhver hensigtsmæssig foranstaltning af generel eller særlig karakter for at sikre, at deres forpligtelser i henhold til denne forordning opfyldes.

[...] ³⁴ [...]

---

³⁴ [...]

[...]

Artikel 49

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 50

Rapportering

1. Senest [...] **fem år efter denne forordnings ikrafttræden**] og hvert femte år derefter forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af denne forordning i medlemsstaterne og foreslår ændringer, hvis det er relevant.
2. Medlemsstaterne fremsender senest ni måneder inden udløbet af denne frist på Kommissionens anmodning, **hvis de foreligger**, de oplysninger til den, der er nødvendige for udarbejdelsen af dens rapport **i henhold til stk. 1. Kommissionen gør, hvor det er muligt, brug af de oplysninger, der er gjort tilgængelige i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007.**

Artikel 51

Ophævelse

1. Direktiv 2008/115/EF ophæves for de medlemsstater, der er bundet af denne forordning. Direktiv 2001/40/EF og Rådets afgørelse 2004/191/EF ophæves med virkning fra offentliggørelsen af den i artikel [...] **7, stk. 8**, omhandlede gennemførelsesafgørelse for de medlemsstater, der er bundet af denne forordning.
2. Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilaget.

Artikel 52

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*. **Den anvendes fra den [to år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Artikel 4, stk. 3, litra a), b), d) og g), artikel 7, stk. 8 og 9, og artikel 17 finder dog anvendelse fra ikrafttrædelsen.**

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand
